

Het knetteren bij Letteren

Onlangs stapte de programmadirecteur van Taal- en Letterkunde op omdat hij het vertrouwen van verscheidene professoren verloren had. Om zeer uiteenlopende redenen legden wel meer professoren van de faculteit Letteren hun functie neer afgelopen semester. Loopt Letteren leeg?

Simon Horsten

Eind november konden de studenten Taal- en Letterkunde op Toledo lezen dat de programmadirecteur "zijn mandaat ter beschikking" stelde. Als "belangrijkste reden voor zijn terugtreden" werd aangehaald dat "bij tenminste een deel van de leden van de POC het vertrouwen in hem zoek" was. Opmerkelijk was dat professor en programmadirecteur Willy Smedts zelf dat bericht plaatste, weliswaar over zichzelf sprekend in de derde persoon.

SPANNING

Bij navraag bleek dat de kwestie niet zo eenvoudig lag. Er was een probleem opgedoken bij de invulling van het vak 'Taal & Tekst' binnen de vakgroep Nederlands. De professoren literatuur, van wie de bekendste ongetwijfeld professor Hugo Brems is, zagen het vak totaal anders dan de professoren Nederlandse taalkunde, waar professor Smedts deel van uitmaakt. Op aandringen van de literatuurprofessoren was het vak dat voorheen Taalbeheersing heette herdoopt tot Taal & Tekst. In het referentiekader — dat de inhoud van een opleiding omschrijft — staan wel duidelijk drie opdrachten vermeld: literatuur, taalkunde en taalbeheersing. De commissie die de opleiding had gevisiteerd had expliciet opgeroepen om het luik taalbeheersing meer ruimte te geven, alleen was het niet iedereen duidelijk of dit ook opging voor de moedertaal. Taalbeheersing wordt namelijk door de band genomen geïnterpreteerd als taalverwerving, wat voor het Nederlands niet meer nodig wordt geacht. Op de POC werd eerst beslist om Taal & Tekst (8 studiepunten) te verdelen over de subfaculteiten taal- en letterkunde, maar het plan werd door de faculteitsraad terug naar de curriculumcommissie gestuurd, waarin alle professoren van Nederlands zetelen. Daar werd het extremere voorstel gelanceerd om letterkunde 10 studiepunten te geven, taalkunde 6 en Taal & Tekst 4. Onder andere professor Smedts betreurde dit, aangezien taalbeheersing zo achteruitging in plaats van vooruit. Op 19 december wordt op een nieuwe POC-bijeenkomst opnieuw besproken hoe het verder

moet met het vak Nederlands, Taal & Tekst. "Ik houd toch een beetje mijn hart vast," meldt een ongeruste professor Smedts.

Maar dat is voor volgende week. Intussen is de programmadirecteur wel al opgestapt. Het ongenoegen van de literatuurprofessoren had namelijk geleid tot een brief gericht aan decaan Luc Draye waarin ze meldden dat ze niet overweg konden met de *stijl* van de programmadirecteur: "te dirigistisch". Professor Smedts interpreteerde de brief als een motie van wantrouwen en legde onmiddellijk zijn functie neer "in alle eer en geweten," aldus zijn tijdelijke vervanger professor Ingelbien.

LEEGLOOP

"Er was zeker geen probleem wat competentie betreft," vervolgt Ingelbien, professor literatuurwetenschappen en Engelse literatuur. "Professor Smedts had zeer veel kennis van zaken en het zal dan ook moeilijk zijn hem op te volgen."

Wat is er dan precies fout gelopen? Er zijn alleszins verschillende groepen binnen de POC Taal- en Letterkunde: de talen vormen apart groepjes en er is natuurlijk de tweedeling taalkunde en letterkunde, waar zelfs de naam van de opleiding gewag van maakt. Hoe de docenten per taal samenwerken, hangt niet alleen af van het profiel van de taal (dode of levende taal, moedertaal, voorkennis vereist of niet), maar ook van de historisch gegroeide relaties tussen taal- en letterkunde. Ingelbien: "Er is zeker een historische spanning tussen taal- en letterkunde, dat zal niemand ontkennen, maar die is zeker niet onoverkomelijk." Enkel bij Nederlands heeft die spanning dus al werkelijk brokken gemaakt: het vertrek van de programmadirecteur, wat meteen gevolgen heeft voor alle talen. Pas in januari zal naar verluidt een nieuwe programmadirecteur worden verkozen.

De POC Taal- en Letterkunde is echter niet het enige orgaan binnen Letteren dat een competente professor (of ATP'er) verliest. Zoals bekend verwierf voormalig decaan van Letteren, professor Ludo Melis, het zitje van onderwijscoördi-

Nummer 11

-

♣ Wat is hier aan de hand?!

p. 4
-

♣ Conz de slimste mens ter wereld?!

p. 10
-

♣ Sarah Bettens samen met dj Tiësto?!

p. 16

nator, zodat een nieuwe decaan moest worden gezocht. Die werd gevonden in de persoon van Luc Draye. Kort daarna stapte ook de vice-decaan onderwijs, professor Middelnederlandse literatuur Geert Claassens, op "om persoonlijke redenen". Bovendien verliet de programmadirecteur van Lerarenopleiding zijn functie, evenals de administratief directeur. De redenen waren zeer uiteenlopend, maar een feit blijft dat veel ervaring op korte tijd is weggegaan. De nieuwe decaan, Luc Draye, verklaart dat het zaak is terug op mekaar ingespeeld te geraken, "al kunnen we onze tijd daarvoor nemen: de belangrijkste beslissingen zijn al lang genomen."

POC Taal- en Letterkunde

Elke opleiding aan de universiteit beschikt over een Permanente OnderwijsCommissie (POC), voorgezeten door de programmadirecteur, stevast een professor. Een POC, die altijd voor eenderde uit studenten bestaat, bewaakt en verbetert de kwaliteit van het onderwijs en is daarin het orgaan dat het dichtst bij de opleidingen zelf staat. Ze kan ook over specifieke gevallen oordelen en volgt de samenstelling van de opleiding op.

Tot voor 2004 bestonden binnen de faculteit Letteren de aparte opleidingen Germaanse, Romaanse en Klassieke Talen, die dus ook elk een eigen POC hadden. Met de invoering van de bachelor-masterstructuur werd die achterhaalde indeling echter gecumuleerd tot de huidige opleiding Taal- en Letterkunde. Ook de POC's versmolten uiteraard, wat de POC Taal- en Letterkunde efficiënter, maar tevens complexer maakte.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

"Hallo? Rudy? Raad eens
wat ik nu aan heb!"
Middelpunt Innovatie p. 8-9

(foto door de gepensioneerde Jelle Goossens)

(advertentie)

POLITIKA EN KIB ZETTEN
IMMIGRANTEN IN DE KIJKER

Hoe multicultureel zijn we echt?

Migratie is op zijn zachtst gezegd een *hot item*. Politika en de Kring Internationale Betrekkingen (KIB) organiseerden dinsdag een debatavond rond immigranten. Een Kameroener, een Mexicaanse, een Bulgaarse — of moeten we hen Belgen noemen — en een Belg van allochtone afkomst deden hun verhaal over ons land, de asielpcedure en integratie.

Gertie De Fraeye

“We doen er alles aan om immigranten buiten te houden en onze grenzen af te schermen”, vertelt professor Marie-Claire Foblets. Nadat België jarenlang goedkope arbeidskrachten aantrok, gooide ons land het in de jaren tachtig over een andere boeg met een migratiestop. Deze resulteerde in de strenge Belgische asielwet, maar ook ‘Fort Europa’ heeft er een handje van weg.

Lijnrecht hiertegenover staat de grote solidariteit voor asielzoekers en de vraag vanuit de bevolking en mensenrechtenorganisaties om het asielbeleid te versoepelen. Toen minister Dewael aankondigde dat hij het strafbaar zou maken een illegaal onderdak te geven of zelfs maar voedsel te verschaffen, kwamen ieders haren recht op te staan. Ook voor kerkasiel en hongerstakingen is er een breed gedragen sympathie. Maar zijn open grenzen wel realistisch? De regering moet in ieder geval dringend nadenken over een wijziging van haar asielbeleid: in plaats van *case per case* de asielaanvragen te bekijken, moet ze een structurele benadering ontwikkelen.

ETIKET

De Kameroener Emmanuel Berinyuy noemt zichzelf een *educational hopper*: hij studeerde in Kameroen, Nigeria en België. Migratie is zo oud als de mens, stelt hij, maar nu wordt hij overal als vreemdeling aanzien. Dat hij zich ondertussen gevestigd heeft in België, maakt hij duidelijk door de ring aan zijn vinger. “Gelukkig ben ik niet *gehopt* naar een andere vrouw”, vertelt Emmanuel, wat bij het publiek een smalend lachje ontlokt. Maar de Kameroener stelt dat het vooroordeel van het schijnhuwelijk het beeld is

dat de Belgen vaak over hen hebben.

Het grootste probleem voor hem is echter de integratie. De inspanning komt teveel van één kant wanneer immigranten de Belgische cultuur willen leren kennen. Emmanuel geeft ‘inburgeringles’ aan nieuwe migranten en vindt daarbij vooral taal belangrijk; hij heeft zelf de voordelen gezien. Maar de Brabançonne kunnen scanderen, acht hij veel minder relevant voor de nieuwkomers. Ook het overwegend Belgische publiek is hierin geen kei. Emmanuel meent dat uitleg over het vervoer en de sociale zekerheid daarentegen nuttiger zou zijn.

Evgenia Tsonkova kwam halsoverkop naar België toen ze in Bulgarije een Belg leerde kennen. Ze trouwde met hem en liet haar thuisland achter, ondanks de vele bezwaren van haar familie en vrienden. Evgenia is volledig geïntegreerd: ze zette haar orthodoxe opvoeding aan de kant om haar kinderen ook sinterklaas en de paashaas te laten beleven. Ze is ook erg positief over België en voelt zich niet gediscrimineerd.

OPPORTUNISTEN

Martha Mendez komt uit Mexico City en kwam meer dan twintig jaar geleden naar België als uitwisselingsstudente. Ze wou immers naar een ‘exotisch’ land reizen, wat voor haar ‘ver en anders’ betekent. Volgens Martha is het vooral belangrijk dat je met een blanco blik naar de andere kijkt, en niet zoekt naar wat je wil zien. Nu is ze vooral bezig met migranten, die volgens haar verkeerdelijk bekeken worden als jonge opportunisten. Ze is bovendien erg verontwaardigd over de houding tegenover de tweede generatie Marokkaanse en Turkse jongeren hier.

Orhan Aga is het typevoorbeeld van de moderne ‘allochtoon’. Hij behoort tot de derde generatie, zijn grootouders komen uit Turkije. Hij voelt het migrantenetiket erg doordrukken en meent dat hij als tweederangsburger beschouwd wordt. Orhan vindt bovendien dat de Turkse gemeenschap meer rechten zou moeten hebben om hun culturele eigenheid te behouden.

De ene voelt zich hier thuis, de andere vooral gediscrimineerd. Hoe multicultureel zijn we echt: wie zal het zeggen?

Rechtzetting

Het interview met rector Benjamin Van Camp (*Veto* 9) was niet conform de wensen van rector Van Camp. Hij heeft — in weerwil van wat afgesproken was — van *Veto* niet tijdig de kans gekregen om de tekst na te lezen en verklaart zich dan ook niet met alle formuleringen die in het artikel voorkomen akkoord. De redactie verontschuldigt zich voor deze gang van zaken, die zeker geen deel uitmaakt van het beleid van *Veto*.

Taxi's Kenny

Lof der zotheid

Elke week kan je in *Veto* een erasmusdagboek lezen van een Leuvense student die enkele maanden in het buitenland studeert. De globetrotters onder ons lezen zulke verslagen vaak met een lichte steek in de hartstreek: de verhalen zijn immers ei zo na altijd positief, en nodigen uit om zelf op uitwisseling te gaan. Weg uit Leuven, al was het maar voor even. En zij die het al hebben meegemaakt, kijken er met een lichte heimwee naar terug.

Ook de minder emotionele redenen om op Erasmus te gaan zijn overweldigend: zowat veertig procent van de erasmussen zegt hun eerste job te hebben gevonden en gekregen dankzij hun erasmusuitwisseling. In 2005 gingen volgens het persagentschap belga 144.032 studenten op uitwisseling — één procent van de Europese studentenpopulatie. Meer dan zeventienhonderd Europese instellingen hebben een *European University Charter* en zitten zo mee in het uitwisselingsnetwerk. De erasmuservaring (een term die is uitgegroeid tot een monument) wordt door negen op de tien studenten als uiterst positief beschouwd. Kortom: je zou bijna gek zijn om niet op Erasmus te gaan.

EIGEN HEERD

Gek, of gewoon niet kapitaalkrchtig genoeg. Geld is voor één op de twee Europese studenten hét probleem om niet op Erasmus te kunnen gaan. De Slowaak Jan Figel, de Europese commissaris voor onderwijs, riep de lidstaten vorige week dan ook op om meer geld ter beschikking te stellen en noemde het toekennen van meer en hogere subsidies aan studenten van minder goeide afkomst “een van de belangrijkste uitdagingen”. En terecht. Nu Erasmus bijna twintig jaar bestaat en het concept volledig geïntegreerd is in het ideaalbeeld dat vele studenten hebben van hun opleiding, wordt het tijd om de drempels die velen nog tegenhouden weg te werken. We zijn van het beginjaar 1987 tot nu al gegaan van 3.244 uitwisselingsstudenten tot 140.000 meer vorig jaar. De Europese Unie, de lidstaten én de universiteiten kunnen veel doen om de cijfers nog te verbeteren en vooral: om ook de toegang tot een uitwisselingsproject te democratiseren.

Jazeker, ook de universiteiten kunnen iets doen. Niet enkel aan de toegankelijkheid van Erasmus, het kan ook nog altijd aantrekkelijker. Zo is een vreemd gevolg van de BaMa-hervormingen — die onze oude onderwijsstructuur verving door bachelors en binnenkort ook masters — dat het in verscheidene opleidingen niet (meer) mogelijk is een volledig jaar op uitwisseling te gaan. Het klinkt dan dat “de derde bachelor te veel noodzakelijke elementen bevat die sowieso aan de thuisuniversiteit moeten worden afgerond”. Het belangrijkste argument om studenten niet voor langer dan enkele maanden weg te laten gaan is de bachelorpaper die je als derde bachelor moet maken.

Laten we dus even recapitulieren: de Europese onderwijshervormingen, die als zowat belangrijkste doelstellingen hebben een ‘Europese dimensie’ te kweken en de mobiliteit van de studenten en professoren tussen de verschillende instellingen te verhogen, zorgen er nu indirect voor dat een uitwisseling minder lang, minder intens en dus minder waardevol wordt. Blijkbaar houdt men aan de universiteiten — waaronder ook de K.U.Leuven — nog te veel vast aan de *Heimat*, aan de eigen heerd.

Het vlotter toegankelijk maken en het minder dubbelzinnig stimuleren van erasmusuitwisselingen is voor de K.U.Leuven onontbeerlijk, wil ze zich als volwaardige Europese universiteit profileren. Want een erasmusverblijf is veel meer dan zomaar een *Verlof der Zotheid*.

Simon Horsten

(Bovenstaande tekst is — zoals de hoofding van deze pagina al aangeeft — een opiniestuk, wat inhoudt dat de auteur hem voor eigen rekening heeft geschreven. Voilà, dat is ook weer gezegd.)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook op
je radio**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

SAMENWERKING TUSSEN UNIVERSITEITEN?

“Professoren vinden elkaar”

Wie de externe politiek en de associatievorming van de Vlaamse universiteiten graag volgt, kan soms de indruk krijgen dat het al ruzie is wat de klok slaat. Maar is concurrentie op alle niveaus even sterk aanwezig?

Simon Horsten

In Vlaanderen zijn er veel universiteiten, volgens sommigen zelfs te veel. De strijd om studenten en (dus) overheidsmiddelen woedt bijgevolg voortdurend. Zeker nu de associaties een flinke vinger in de pap te brokken hebben, wordt het politieke spel vaak hard gespeeld. En dan zijn er ook de visitatiecommissies, die de kwaliteit van dezelfde opleidingen aan de verschillende universiteiten meestal gelijktijdig onderzoeken. De resultaten van dat onderzoek worden in een gezamenlijk rapport gepubliceerd, waardoor de universiteiten die daarin uitstekend scoren de visitatierapporten meteen als *rankings* beginnen te zien. En zichzelf natuurlijk bovenaan plaatsen.

Maar hoe zit het met die relaties tussen de universiteiten op een lager niveau van de universiteit? Na de bekendmaking

van het teloor gaan van vijf opleidingen aan de K.U.Brussel, werd duidelijk dat de departementen van de geduceerde opleidingen op eigen houtje contact hadden gezocht met hun tegenhangers aan de andere universiteiten, waar ze in een mum van tijd verwelkomd werden. De academische overheden stonden erbuiten.

SPONTAAN

Maar er wordt ook in minder extreme situaties samengewerkt. Wat onderwijs betreft zijn er de interuniversitaire opleidingen: vele ManaMa's (Master na Master) en specialisatieopleidingen worden door meer dan één Vlaamse universiteit georganiseerd. Vaak zijn de beweegredenen van praktische aard: "De verregaande specialisatie van vele van deze opleidingen leidt er immers toe dat de competenties moeten worden gebundeld," aldus de K.U.Leuven. Zo worden bijvoorbeeld de opleidingen ziekenhuishygiëne, gehandicaptenzorg en theaterwetenschappen georganiseerd in onderlinge samenwerking tussen de VUB, de Universiteit Antwerpen, de UGent en de K.U.Leuven. In totaal organiseert de K.U.Leuven zowat veertig opleidingen samen met andere

universiteiten. Het gaat vrijwel exclusief om opleidingen waarvan in Vlaanderen slechts een beperkte competentie aanwezig is, en die niet op een grote afzetmarkt kunnen rekenen. Spontane rationalisering, dus.

ONDERZOEK

Om dezelfde redenen als hierboven aangegeven, werkt men op gebied van onderzoek eveneens vaak samen. Onderzoekscoördinator van de K.U.Leuven Paul De Boeck legt uit: "Op departementaal niveau bestaan er vaak goede contacten tussen de professoren van de verschillende universiteiten. Vooral bij de groepen exacte en biomedische wetenschappen merk ik dat ze elkaar vaak vrij goed kennen en ook regelmatig zien. Het voordeel in België is natuurlijk dat je nooit ver moet gaan naar andere universiteiten. De professoren vinden elkaar dus makkelijk binnen dezelfde onderzoeksgebieden. Bij humane wetenschappen zijn de contacten ook aanwezig, maar naar mijn gevoel minder intens. Dat heeft waarschijnlijk te maken met het feit dat onderzoek daar goedkoper kan worden gevoerd."

HUISVESTING IN STUDENTENSTEDEN ONDER DE LOEP

Het ene kot is het andere niet

De Universiteit Gent heeft grootse bouwplannen. Een van de bouwprojecten die op stapel staan, betreft een studentenhome om de hoogste nood te lenigen. Vooral beursgerechtigden vonden in het verleden niet steeds een kamer in de homes van de universiteit. Hoe gaan de verschillende Vlaamse universiteiten om met het budget dat zij ter beschikking hebben om in de sociale behoeften van de studenten te voorzien?

Tatiana De Wée & Ken Lamberts

Elke universiteit stelt prioriteiten in zijn sociaal beleid. Aan de K.U.Leuven wordt bijvoorbeeld ongeveer veertig procent van de sociale gelden besteed aan voeding (Alma), de overige zestig procent wordt verdeeld over huisvesting, sociaal-juridische diensten, het medisch psychotherapeutisch centrum en de studentenorganisaties. Aangezien hogescholen vandaag nog steeds minder sociale toelagen krijgen dan universiteiten — hoewel de overheidstoelagen per hogeschoolstudent wel opgetrokken worden — zijn de vzw's studentenvoorzieningen van de hogescholen, minder dan universiteiten, in staat om zelf bouwprojecten op te zetten voor studentenkamers of studentenrestaurants in te richten.

PRIJS-KWALITEIT

In Gent zijn de prijzen van koten niet spectaculair gestegen de laatste jaren. Hier moet wel aan toegevoegd worden dat veel kotbazen de huurprijs van hun koten van tien naar twaalf hebben opgetrokken. Er zijn voorlopig voldoende koten aanwezig in de stad, al is er niet echt een overaanbod. Aan de K.U.Leuven spreekt men van een overaanbod van twee procent, opdat de slechtste en duurste koten uit de markt kunnen gehouden worden. Zelfs deze marge is eigenlijk een minimum. In de stad Antwerpen zijn er naar verluidt voldoende studentenkamers ter beschikking, er zou een licht overaanbod aanwezig zijn. De prijzen van de kamers variëren over de universiteitssteden, maar het is niet duidelijk in hoeverre de cijfers vergelijkbaar zijn, omdat er op tien maanden dan weer op twaalf maanden verhuurd wordt.

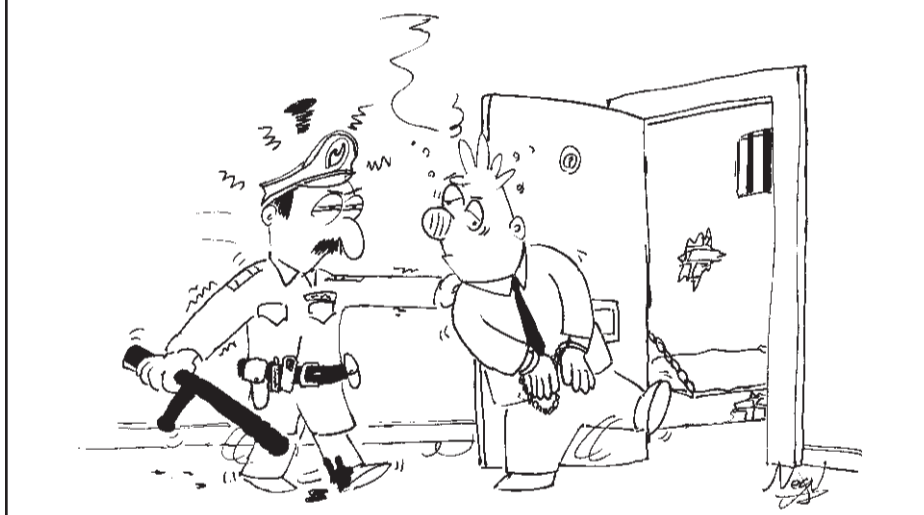
In 2005 kon de dienst huisvesting van de UGent rekenen op inkomsten voor een bedrag van 3.168.334 euro, waarvan ze 3.008.915 euro spendeerden. Dit alles zonder investeringen en afschrijvingen. Deze cijfers zijn bekend dankzij Ludovic Bol, een Gents

EEN GEVANGENISCEL ZOU EEN IDEEAAL KOT ZIJN: 9 VIERKANTE

METER, EEN BED EN EEN TOILET OP KOTSAFSTAND...

WEET GE, ALS GE MIJ DIT KOT NU VERHUURDE, MOEST IK

NIET IEDERE MAAND TEGEN UW BEEN KOMEN PISSEN!

studentenvertegenwoordiger die onderzoek deed naar de huisvesting in de Universiteitssteden. Omdat de investeringen voor huisvesting en voeding door elkaar lopen — in sommige homes zijn er studentenrestaurants ingeplant — kon de studentenvertegenwoordiger hierover geen gedetailleerde informatie verstrekken. In totaal werd in 2005 5.394.687 euro geïnvesteerd in sociale voorzieningen.

BOUWPLANNEN

Er gebeurt voldoende controle op de kwaliteit van de Gentse koten: er zijn kwaliteitsnormen en richtlijnen in verband met brandveiligheid die moeten nageleefd worden. Deze controle op kamers gebeurt zodra een verhuurder één kamer of meer verhuurt aan personen die geen familie zijn van de verhuurder. De gemiddelde prijs van een kot in Gent bedraagt ongeveer 200 euro. Een studio kost er tussen de 250 en de 350 euro per maand, een appartement komt al snel op 450 euro per maand. Op nadrukkelijk verzoek van de studentenvertegenwoordigers en om de internationale richtlijnen in te willigen, zijn er recent concrete bouwplannen ingediend om het tekort aan studentenkamers van de universiteit te verhelpen.

In Antwerpen wordt ongeveer vijftien procent van de overheidssubsidies voor sociale voorzieningen of 300.000 euro aangewend voor de huisvesting van studenten. De

gemiddelde prijs van een kot bedraagt in Antwerpen 208,63 euro. De controle op de kwaliteit van de koten gebeurt er via kotweb. Zij nemen enkel verhuurders op die ofwel beschikken over een stedelijke vergunning — koten die in het verleden reeds gecontroleerd zijn door de stad Antwerpen — ofwel verhuurders die een conformiteitsattest aanvragen. Dit attest wordt enkel toegekend aan koten die conform de normen van de Vlaamse overheid zijn. De controle zelf gebeurt door de woondienst van de stad Antwerpen, maar het kotwebteam zelf brengt ook bezoeken aan de verschillende panden, om de kwaliteit en de sfeer ervan te beoordelen.

LATIN

Ook de dienst huisvesting van de K.U.Leuven neemt enkel koten op in haar databank (Kotwijs) waarvan de kwaliteit niet in twijfel getrokken wordt. De koten in Leuven moeten eveneens voldoen aan de normen van het kamerdecreet, maar de effectieve controle hierop laat wel eens te wensen over. De stadsdiensten die hiervoor bevoegd zijn, zijn hopeloos onderbemand, zodat er feitelijk geen controle bestaat.

Voor studenten met een studiebeurs zijn er in Antwerpen wel voldoende kamers bij particulieren. Studenten die over onvoldoende middelen beschikken om hun huurgelden te betalen, kunnen steeds een aanvraag tot

studiebeurs indienen bij de sociale dienst van hun hogeschool of universiteit. Daarenboven kunnen studenten van de Universiteit Antwerpen ook terecht op de studentenhomes van de universiteit zelf, waar de prijzen lager liggen dan op de privé-markt.

Aan studentenkamers geen tekort in Brussel, hoewel er 23 000 studenten aan de verschillende Brusselse hogeronderwijsinstellingen studeren. Er blijven steeds koten leegstaan.

Toch is het als student geen sinecure een goed kot te vinden in Brussel, het aantal pendelstudenten ligt in deze stad wel hoger dan in Leuven en Gent. Gelukkig schiet de vzw Quartier Latin de studenten graag te hulp. De vzw is een project waarbij de zes Nederlandstalige universiteiten en hogescholen betrokken zijn. Brussel is dan ook het mekka van de huisvestingsdiensten. Zo zijn er nog aparte huisvestingsdiensten van onder andere de KUB en de VUB. De vzw Quartier Latin heeft één centrale huisvestingsdienst met een bestand van meer dan 3600 koten bij particulieren. Daarnaast beheert de vzw een vierhonderdtal kamers zelf, gelegen in het Quartier Latin te Brussel. Deze comfortabele koten moeten voldoen aan strenge kwaliteits- en veiligheidsnormen, waarbij de prijzen variëren van 190 tot 410 euro per maand.

ROOD

Net zoals de K.U.Leuven stelt ook de Brusselse huisvestingsdienst een modelcontract ter beschikking. Hierin zoekt men naar een goed evenwicht tussen de belangen van de student en de huisbaas. Men streeft ernaar dit typecontract te veralgemenen, daar er in het verleden maar twintig procent van de huisbazen dit eenzijdig huiscontract hanteerden. De huisbaas is namelijk vrij om dit modelcontract over te nemen.

Opvallend is het feit dat vzw Quartier Latin gebruikt maakt van een Quality-label. De studentenkamers die voldoen aan hun eisen in betrekking tot veiligheid, hygiëne, comfort en prijs krijgen zo'n label toebedeeld. Dit label heeft een groene of rode kleur. Een groene kleur geeft een goede prijs-kwaliteitsverhouding aan. Rood indiceert een goede kwaliteit, maar hier ligt de huurprijs wel gevoelig hoger. Op dit moment hebben ongeveer zeshonderd koten zo'n Quality-label. Dit betekent echter niet noodzakelijk dat de andere koten niet voldoen aan die kwaliteitsnormen, men moet ze enkel nog nakijken.

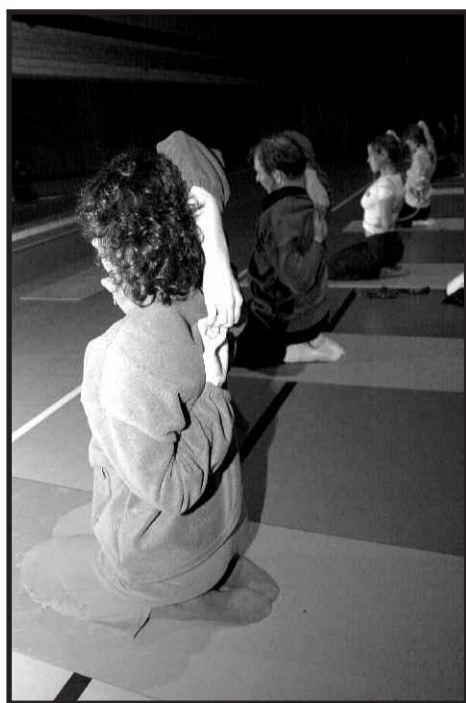
SPORT EN SPUYE (5): YOGA

Oosterse standjes

De sportkaart die de Leuvense studenten zich kunnen aanschaffen voor amper zeventien euro geeft toegang tot een gevarieerd assortiment van 55 sporten. Een aanbod om u tegen te zeggen, misschien is yoga wel iets voor u.

Ken Lambeets & Sofie Wauters

Dat de Naamsestraat een haast onoverkomelijke hindernis zou vormen op onze weg naar Heverlee, hadden we op voorhand al enigszins ingecalculiseerd. De weergoden zijn ons vandaag echter ook al niet goedgezind: agressieve windhozen kwakken de regen, die met bakken uit de lucht valt, recht in onze façades. Alert fietsen is aangewezen, vermids de actuele verkeerssituatie zich laat definiëren als 'spits'. Luid is onze zucht wanneer blijkt dat de directie van de Tour de France het label 'col buiten categorie' vast niet gespaard had

voor de Kerspelstraat, waarin de sporthal van bestemming dan nog eens helemaal aan de top ligt.

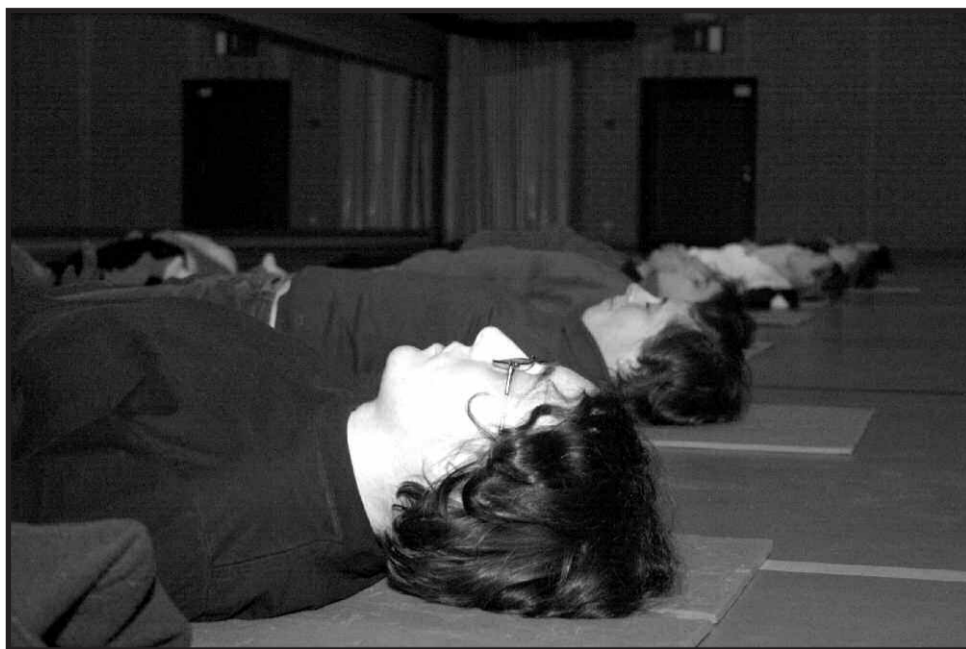
Eenmaal binnen kampen we met een voor ons veel te complex sportcomplex: fitnessers, badmintonners en volleyballers te over, maar waar zitten die mediterende yogi's? Tel daar de nakende blok en examens bij en je kan je voorstellen wat voor stresskonijnen wij wel niet waren op woensdag zes december, om twee minuten voor half acht des avonds. De ontspannende yogales mocht dus wel beginnen.

LIJKHOUDING

Wanneer we de juiste zaal dan toch binnenvallen, zit de les van onze voorgangers er net op. Geheel verkwikt verlaten zij de zaal; wij betreden al sakkerend de halfverduisterde sporthal. Om niet uit de toon te vallen, nemen we een rood matje ter hand en vlijen we ons achteraan in de zaal neer. Lesgever Marc Van Goethem begint de les met de mededeling dat we vandaag vooral rechtopstaande oefeningen gaan uitvoeren. Nog vlug zet hij een vleugje geneurie op. We starten meteen met het summum van ontspanning: de 'lijkhouding'. Dit standje zal in de loop van de avond steeds herhaald worden tussen twee opeenvolgende oefeningen. Theoretisch gezien houdt het in dat we terwijl we op de rug liggen met de benen op heupbreedte en de handpalmen naar boven gekeerd, de buikademhaling toepassen, waarbij iedere in- en uitademing gepaard gaat met een boller, dan wel holler worden van de buik. In praktijk is het gewoon de manier waarop het gros van de populatie op bed gaat liggen.

PIJN

Wanneer iets later de voorwaartse en de zijdelingse buikspieroefeningen de revue passeren, beginnen we het ons al te beklagen dat we voor de les niet naar het toilet zijn geweest. De 'diamanthoning' die we moeten

(foto's Kris Vanelderden)

aannemen vinden we namelijk erg bizar: je zit met je knieën op de grond en met je poep op de enkels, terwijl je je rug zo recht mogelijk houdt. Zo wordt de bloedtoevoer lichtelijk afgesneden, wat bij de geoefende yogi een toestand van meditatie teweegbrengt. De overvloedige druk op enkels zorgt bij ons echter enkel voor een pijnlijk gevoel. We vallen dan ook haast omver. Coach Marc leert ons dat thuis oefenen met een kussen wonderen verricht. We geloven hem op z'n woord.

IETS GEMERKT?

Na een rechtstaande stretchoefening moeten we wéér op onze rug gaan liggen. Op rustige toon vertelt de leraar dat we ons moeten concentreren op de ademhaling door alle lichaamsdelen heen. Hij begint zijn *tour de corps* links onderaan, en kruipt zo langzaam via het onderbeen en de knie op tot het dijbeen en het bekken. We luisteren gecon-

centreerd naar de woorden van lesgever Marc, wanneer plots het onvermijdelijke gebeurt. In plaats van de ademhaling in de billen te voelen, ademen we — haast geluidloos — uit door het lichaamsdeel in kwestie. Niemand heeft het gemerkt, denken we, tot plots onze buurman op luidruchtige wijze begint in en uit te ademen. Zou het door ons verspreide onaangename aroma zijn neusvleugels bereikt hebben, of gaat de sympathieke yogi volledig op in zijn chakra's? Zelfs vandaag kampen we nog met deze prangende vraag.

Na nog een reeks al dan niet rechtstaande oefeningen zit de training erop. Verlicht en herboren vinden we in één keer de uitgang van het gebouw. We hebben iets bereikt vandaag.

Volgend semester begint een nieuwe reeks yogalessen. Inschrijven kost €40 en kan vanaf maandag 11/12.

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (11): DIVERSITEIT VAN DIEREN

Hoe het met de dieren is gesteld

Het raam van het zoölogisch instituut kijkt uit op het stadspark. We worden er haast melig van. Toch zien we er mensen noch dieren — daarvoor moeten we naar de Grote Aula voor de les Diversiteit van Dieren. Ongemerkt opgaan in de massa zit er echter niet in. We vangen onderzoekende blikken op van het handjevol studenten dat is opgedaagd. Tot zover onze anonimiteit.

Bo Vanluchene

De meesten druppelen pas op het laatste nippertje binnen. Professor Brendonck, die het wijkende haar op zijn schedel wil compenseren met een walrussnor, wacht al lang niet meer op stilte om de les aan te vangen. Wij vinden het nogal evident dat dieren divers zijn en maken ons op voor twee uur ontspanning, maar dat is buiten Brendonck gerekend. Hij goochelt met termen als terrestrische Vertebrata, allantoïsch, cleidoïsch en heeft wel vijftien verschillende foto's van kikkers. En dat terwijl onze kennis van het dierenrijk eigenlijk niet verder reikt dan de *Fabeltjeskrant*.

De les wordt abrupt onderbroken wanneer een lange bebaarde man het lokaal binnenkomt. Onderzoeksjournalistiek is dan ook pure waaghalzerij op een datum als 6 december. "Zijn jullie braaf geweest dit jaar?" vraagt een kwieke Sint. Zijn pieten delen kusafdrukken uit en tekenen met verdacht

bleke armen hartjes op enthousiaste gezichten. Ondertussen wordt een zekere Jeroen op het matje geroepen. Hij blijkt zijn proffen wel eens te tekenen op weinig flaterende wijze. Als straf moet hij buigingen maken voor Brendonck, die aan de zijkant zenuwachtig staat te glimlachen.

We slagen erin onzichtbaar te blijven. Twee slachtoffertjes moeten alfabetisch diernamen opsommen. De mannelijke uitverkorene gaat al bij de letter C de mist in. Tenslotte wil Sinterklaas nog een meisje 'belonen'. De Goede Man maakt van de gelegenheid gebruik om de jonge schone op zijn schoot te trekken en haar een liedje te laten zingen. Bij zijn glorievolle uittocht moet Brendonck de microfoon uit een stuk nepbaard lospeuteren alvorens de aandacht weer richting anambiotische amfibieën te sturen. "Sorry, Jeroen," horen we hem nog mompelen.

JEZUS

Brendonck hangt de micro op een stietje rond zijn nek alsof het een mondharmonica is. Terwijl hij doceert maakt hij schokkerige handbewegingen: wil hij water van zich afschudden of Eminem imiteren? We weten het niet zeker. Hij praat als een weerman en kan zijn beverige stem met moeite in toom houden. Enkel een rij van vijf meisjes vooraan lacht met zijn grapjes. Toch heeft hij de kunst van het lesgeven duidelijk onder de knie en vult hij zijn powerpoint aan

met mooie foto's. Eén keer gaat het zelfs om een bewegend beeld van een zwemmende kikker. "Die geraakt precies niet vooruit," horen we een meisje prevelen. "Het is een herhaling," antwoordt een medestudent droogjes.

Het is duidelijk dat deze leerlingen begeesterd zijn door biologie. "Gekko's kunnen net als slangen hun ogen niet dicht doen," zegt de jongen achter ons. Het lijken meestal de meisjes die hen vragen toefluisteren, of spelen ze die onwetendheid opzettelijk uit? Onze vraag wordt op pijnlijke wijze beantwoord wanneer we een foto te zien krijgen van de basilisk, die vanwege zijn kwaliteit om over water te lopen ook wel Jezus-Christus-hagedis genoemd wordt. "Was dat niet Mozes?" Domme blondjes in de vrije natuur.

MACHO

We leren dat giftige amfibieën hun gif uit prooien halen. Wanneer ze in terraria gefokt worden, zijn ze vaak onschadelijk door het niet-giftige voedsel dat ze krijgen. Brendonck schakelt over op reptielen en vertelt met trots over slangen. "Ik kan meespreken over de zwarte mamba. Die heeft mij twee keer achtervolgd, maar ze heeft mij niet gekregen." Ook heeft hij al een paar keer spuwende Cobra's getrotseerd. *Wow*, net Steve Irwin voor de pijlstaartrog.

Na een pauze van tien minuten mogen we kiezen tussen twee video's. Eén ervan

gaat over de witte haai, is van *National Geographic* en "heeft een zeker machogehalte, omdat de onderzoeker zijn veiligheidskooi durft te verlaten". De voorkeur gaat echter al snel uit naar *Outer Limits*, een documentaire van BBC waar de prof zelf aan meegewerkt heeft. Het gaat over dieren die kunnen overleven in extreme omstandigheden, wat ontzettend stoer lijkt, totdat we een huiskat zien toekijken hoe enkele hangmatspinnen tien km de lucht in vliegen door een licht briesje.

De grenzen van zowel politieke correctheid als onze eigen lachspieren worden afgetast wanneer we een Afrikaan met een gouden tand hebbend een stukje goud zien vastnemen. Gelukkig worden we al snel geboeid door uit muren glibberende vissen en uitgeperste kikkers. Dat er in verre woestijnen struiken zijn die door het minste vonkje in brand vliegen, werd ons in traditionele godsdienstlessen altijd verzwegen. Rector Vervenne kan echter op beide oren slapen. De K van de K.U.Leuven is niet in gevaar. We weten nu gewoon meer over de aard van het beestje.

Steekkaart:

Prof: Luc Brendonck
Wie: Tweedejaarsstudenten biologie
Wanneer: Woensdag van 13u45 tot 15u45
Waar: ZI - lokaal 02.21

ERASMUSDAGBOEK: THOMAS IN MEXICO (2)

Sneeuwmannen in de zon

Er rest ons niet veel tijd meer in dit land. Binnen enkele weken vliegen we terug om thuis de feestdagen door te brengen en om de mensen die nog examens hebben in januari te entertainen en te steunen. Het vertrekken dat altijd zo veraf leek, lijkt nu angstwekkend dichtbij.

Thomas Euben

TORTILLA'S

De laatste weken heb ik nog zo veel mogelijk geprobeerd het land te verkennen, vooral het centrum dan, waar het krioelt van kleine koloniale stadjes die je steeds een soort mediterraan gevoel geven. Deze stadjes hebben een overaanbod aan zonnige pleintjes, spotgoedkope eetkraampjes waar je overheerlijke tortilla's of taco's kan consumeren, en indianen die leven van de verkoop van typische souvenirs aan toeristen. De mensen in die stadjes zijn naar Mexicaanse gewoonte ook ontzettend vriendelijk. Iedereen is meteen je vriend, vooral als ze door hebben dat je nog een hotel zoekt en zij toevallig een kamer leeg hebben staan. Er is ook steeds een ruime keuze aan vrienden die je willen gidsen tegen een vriendenprijs. Het is dan ook niet verwonderlijk dat je als buitenlander je meteen welkom voelt in zo'n stadje, wat bijvoorbeeld niet zo is bij een bezoek aan de Verenigde Staten. Een tweetal weken geleden dachten we eens even de grens over te steken maar zelfs als Europeaan is dat vanuit Mexico geen evidentie. We hadden ongeveer vijf uur nodig gehad om een toelating te krijgen om voor twee dagen naar San Antonio (Texas) te kunnen reizen. Het was een leuk bezoek en we waren ergens wel blij dat we de beruchte grens met de VS konden bewonderen.

TAART

De lessen zitten er ondertussen op, en bijgevolg zitten we volop eindexamens af te leggen en eindwerken uit te typen. In de meeste lessen hebben ze hier de gewoonte om het einde van het semester te vieren met een feestje zoals je die in België alleen nog in de lagere school kent, op de laatste dag van juni. Zo zijn er verschillende lessen waar de studenten, en bij uitzondering zelfs de lesgever, taart en frisdrank voorzien. Tijdens de Spaanse les trokken we met de klas naar het lokale studentenrestaurant om daar tijdens de officiële lestijd te eten en van elkaar afscheid te nemen. *Fiestas* zijn een deel van de cultuur, maar taart in een auditorium voelde toch wat raar aan.

KERSTLAMPJES

Alle redenen zijn goed om te feesten, en liefst proberen de Mexicanen er zo lang mogelijk van te genieten. Halloween werd hier zowat een hele week gevierd, en de voorbereidingen voor kerstmis zijn al enkele weken aan de gang. Overal staan al geruime tijd kerstbomen, hangen er kerstlampjes en weerklinken de bekende kerstdeuntjes. Het is best vreemd om met kerstmis bezig te zijn, nu de bomen nog groen zijn en de temperatuur vorige week nog dertig graden haalde. De kans op sneeuw is dus zowat onbestaand, maar toch hebben enkele Mexicanen opblaasbare sneeuwmannen geplaatst. Het leuke aan de Mexicaanse kerstobsessie is dat we nu al kunnen genieten van *posadas*: traditionele kerstfeesten met veel eten, waar er traditionele liederen gezongen worden, en die uitermate gezellig zijn.

Zo hebben we hier regelmatig dingen om echt van te genieten. De zon, de levensstijl en de Mexicanen zelf maken dat wij hier een leven hebben dat je je op voorhand niet kon voorstellen. "A better place than Mexico, is hard to be found," zingt An Pierlé in één van haar nummers, een waarheid als een koe.

KERSTMIS IN EEN AFRIKAANS JASJE

Kerstmis in Congo

De traditionele Leuvense Kerstmarkt toch wel een beetje beu? Misschien is dit alternatief dan wel iets voor jou: op donderdag 14 december organiseert *Bana Leuven*, de Leuvense socioculturele organisatie van Congolese origine, zijn tweede editie van *Kerstmis in Congo*. Alma 2, dat voor de verandering iets anders zal serveren dan een kippenlapje à l'africaine, wordt *the place to be*.

kunstwerken. Ze probeert in haar kunst te streven naar moderniteit zonder het verleden te verwerpen. Als je dit allemaal goed en wel verteerd hebt, staat er weer een andere activiteit op het programma. Tegen kwart voor negen flaneren enkele *couleur café* modellen op de geïmproviseerde almacatwolk om de exotische en veelkleurige klederdracht te showen. Geen Gucci of Chanel die je doen wegdromen, maar wel Afrikaanse stoffen en patronen die je in deze donkere dagen zeker niet zouden misstaan.

Sofie Wauters

NDOMBOLO

Om het typische kerstfeest ook eens in een Afrikaans kerstmankleedje te zien, biedt *Bana Leuven* een waaier aan activiteiten aan en dit allemaal met een Congolees sausje. Het initiatief *Kerstmis in Congo* wil de Leuvense student laten kennismaken met een stukje Afrika. Na het ongekende succes van de eerste editie kon een nieuwe editie dit jaar niet uitblijven. Voor deze gelegenheid is er dan ook een rijk cultureel en feestelijk programma opgesteld.

Tegen kwart over negen staat er een verrassingsconcert op het menu. Verschillende beats en ritmes zullen je laten kennismaken met een echte Afrikaanse Kerstmis. Dit concert wordt gevolgd door een heuse dansdemonstratie *ndombolo*. In deze stijl wordt de dans gedragen door losjes gedrumde ritmes en rollende bassen. Afrikaanse dames zullen laten zien dat niet enkel Shakira met haar *hips* kan *shaken*. Op de fuif die dit evenement afsluit, zullen de exotische ritmes tot in de vroege uurtjes doorklinken.

COULEUR CAFÉ

Vanaf half acht gooit Alma 2 haar deuren wagenwijd open om je te ontvangen à la *congolaise*. Terwijl je geniet van een Afrikaans gerechtje en drankje, word je in vervoering gebracht door een heuse tentoonstelling. Je kan er kunstwerken bewonderen van de internationaal gerenommeerde kunstenaar Rhode Bath-Schéba MaKoumbou. Deze Congolese artieste is zich bewust van de culturele diversiteit op aarde en probeert dit ook te verwerken in haar

Zin om te komen proeven van deze Afrikaanse shake? Rep je dan op donderdag 14 december naar Alma 2. Kaarten in voorverkoop kosten je drie euro. Deze zijn te verkrijgen via telefoon (0487/58.71.54) of via e-mail (bana.leuven@gmail.com). Beslis je donderdagavond pas om af te zakken naar Alma 2, dan kost dit avondje je een half eurootje meer.

De wereld is klein klein klein klein klein ...

Criminelen rekruteren studenten

Verenigde Staten - Denk eraan als je deze vakantie hamburgers staat te bakken in het plaatselijke fastfoodrestaurant: geld verdienen kan ook zonder haarnetje. Criminele organisaties schakelen alsmat vaker studenten in om het vuile werk op te knappen. Hoewel criminelen brood zien in cybercriminaliteit hebben ze zelden de vereiste achtergrond om zich in *cyberspace* te storten. Daarom zijn deze organisaties aan het rekruteren geslaan onder de studentenpopulatie. Dat staat tenminste te lezen in *McAfee's Virtual Criminology Report* dat vorige week in de VS voorgesteld werd. Studenten worden ingeschakeld bij het schrijven van virussen en het opzetten van spamservers. Vooral dat laatste spreekt aan omdat het een bijzonder lucratieve bezigheid is. McAfee baseert haar informatie op gegevens van FBI en Europese veiligheidsdiensten.

Je kan maar beter Nederlandse allochtoon zijn

Nederland - Niet alleen in Vlaanderen is er veel aandacht voor democratisering van het onderwijs, ook in Nederland wordt gewerkt aan de verhoogde participatie van allochtonen in het

hogeronderwijs. Waar de resultaten in Vlaanderen vooralsnog uitblijven kan Nederland zich op een uitstekend rapport beroepen. Een studie van van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) toont aan dat de afgelopen tien jaar dubbel zoveel studenten met allochtone roots aan een studie in het hoger beroepsonderwijs (HBO) begonnen. Er bestaat nog steeds een wanverhouding van twaalf percent allochtone versus zevenendertig percent autochtone studenten, maar de exponentiële evolutie schept mooie verwachtingen voor de toekomst. Aan de universiteit is de stijging minder uitgesproken. In 2005 volgden respectievelijk negen en vier procent van de Turkse en Marokkaanse jongeren een academische opleiding.

Erasmus te duur

Europa - De twintigste verjaardag van het Erasmus-programma was niet op alle vlakken een goed-nieuws-show. Een publicatie die verscheen naar aanleiding van de feestelijkheden windt er geen doekjes om dat voor de helft van de studenten een Europese uitwisseling nog steeds te duur is. Sinds 2000 nam de participatie van studenten uit de lagere inkomensklassen met tien procent toe maar dat is nog lang niet genoeg. Sinds het ontstaan van het concept namen ander-

half miljoen studenten deel en tegen 2012 wil men dat aantal verdubbelen.

Vrije inmenging in Iran

Iran - Meer dan driehonderd progressieve studenten kwamen vorige week op straat om te betogen voor hun recht op vrije meningsuiting. De afgelopen zeven jaar stonden studenten op de barricaden tegen de conservatieve overtuigingen van het Klerikale bestuur. Toen president Ahmadinejad in augustus aan de macht kwam bleek die in het zelfde bedje ziek. De jaarlijkse studentendag was de uitgelezen gelegenheid om op straat te komen. De studentenvakbonden beweren dat sinds de verkiezing deze zomer 181 studenten werden gedagvaard voor disciplinaire commissies en dat 105 ervan geschorst werden op basis van hun progressieve houding. Niet alleen studenten lijden onder de druk van het regime, ook professoren die steun verlenen aan de studenten worden onder druk gezet. Hoewel president Ahmadinejad studenten oproep om professoren die secularisme promoten te verklikken, benadrukt de Iraanse overheid dat ze openstaat voor kritiek en vrije meningsuiting aanmoedigt. Vrije mening blijkt soms eens heel rekbaar begrip.

(tvb)

BOOMPJE (11): PROFESSOR LEMMELIJN

Oprechtheid, integriteit en authenticiteit

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met de simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Bénédicte Lemmelijn van de Onderzoekseenheid Bijbelwetenschap.

Robin Broos

Bénédicte Lemmelijn: «Ik ga beginnen met muziek. Ik hou van Zuid-Afrikaanse muziek zoals die van Johannes Kerkerrel, ook van Israëliëse muziek van Matti Caspi of Chava Alberstein, maar dichterbij toch het meest van Stef Bos. Als ik uit zijn oeuvre één nummer moet kiezen, neem ik *Niet van deze wereld*. Dat lied bezingt iemand die in alle omstandigheden oprecht probeert te zijn. Iemand die, ondanks de moeilijkheden die het met zich meebrengt, waarachtig wil zijn. Hij probeert te zijn wie hij is. Hij zegt de dingen zoals ze zijn, hoewel hem dat niet altijd in dank afgenomen wordt. Oprechtheid, integriteit en authenticiteit zijn ook in mijn leven erg belangrijk.

«Het nummer dateert uit de periode waarin ik aan het doctoreren was. Inmiddels heb ik een boek gelezen met een gelijkaardig thema. Het betreft het oudtestamentische boek 'Wijsheden van Jezus Sirach'. Het is heel *down to earth*. Onder de noemer van 'gerechtigheid' en 'ontzag voor de Heer' tekent Sirach de 'wijze' als iemand die weet waar zijn oorsprong en doel ligt, die in zelfrespect én zachtmoedigheid zijn plaats kent, die niet vergeet waarvoor hij eigenlijk leeft, die weet wie hij is en waarvoor hij staat, die ondanks alles ook daarvoor gaat en dat alles doet in het besef dat de mens niet het laatste woord heeft. Deze levenswijze mondt bij Sirach uit in de 'Zegen van de Allerhoogste'.»

ALMAG

«Het laatste boek dat ik las, is *Groei*, een Zuid-Afrikaans boek van C.M. van den Heever. Ik las de derde druk uit 1949. Ook dit werk gaat over een man die oprecht zijn eigen weg zoekt, heen en weer geslingerd tussen zijn eigen agrarische achtergrond en de nieuwe wereld in de stad. Na diepe teleurstellingen en zelfvervreemding in de stad, keert hij terug naar zijn roots. Opnieuw gaat het over de zoektocht naar het authentieke 'ik'. Een tekenend citaat: "In die stad het hy in aanraking gekom met die eersoekende mensheid, met persone wat al wat

natuurlijk en eg is, verloor het. En dit het sy blik vertroebel, en die smart het neergeweeg op hom en daar was geen uitbreiding, geen innerlike groei meer in hom nie. Maar iets in hom gaan weer oop [...] Hij voel 'n eindelose vertrou, so eindeloos asof gedra op die groot ritme van God se Almag.»

«Als ik nog een film zou mogen kiezen, neem ik *Licht* van Stijn Coninx uit 1998. De personages worden teruggeworpen op zichzelf, in extreme koude, wachtend op het licht op de Noordpool. Eigenlijk worden ze geconfronteerd met niets anders dan 'leven'. Ze zijn op elkaar aangewezen en in het overleven vinden ze zichzelf en mekaar in eenvoud en authenticiteit.»

Niet van deze wereld van Stef Bos staat op de plaat *Schaduw in de nacht. Groei van C.M. Van den Heever werd uitgegeven bij J.L. Van Schaik, BEPK, in Pretoria.*

(foto Rob Stevens)

SLOTAVOND INTERNATIONAAL KORTFILMFESTIVAL LEUVEN

De infanteristen van de cinema

Na een drukke festivalweek — het Internationaal Kortfilmfestival Leuven (IKL) trok niet minder dan 7000 bezoekers — vond afgelopen zaterdag de slotavond plaats in kunstencentrum Stuk. De avond werd op sympathieke wijze aan elkaar gepresenteerd door filmfan Nic Balthazar.

Jozefien Van Beek

Eerst werden de publieksprijzen uitgereikt. De AVID Publieksprijs voor de beste Vlaamse animatiefilm ging naar *Administrators* van Roman Klochov. Klochov komt uit Kazachstan en leeft al zeven jaar in België. "Mijn film is geen pamflet. Het is een zeer persoonlijke film over mijn eigen situatie. Na zeven jaar in België heb ik nog steeds geen papieren," aldus de regisseur. *Administrators* is een prachtige tragikomische animatiefilm over het absurde van de bureaucratie. De Prijs voor het Beste Debuut ging naar de fictiefilm *Explode RU486* van Jesse De Greef, een film die — vreemd genoeg — geen debuutfilm bleek te zijn. *Explode RU486* was De Greefs vijfde kortfilm. Toch mocht hij de debuutprijs houden. Peter Ghesquière kreeg de Prijs van het Publiek in de categorie Vlaamse fictiefilm voor zijn mooie en originele film *Zondolood*.

STIJL

De Prijs van de Jury voor beste Vlaamse fictiefilm was voor Nathalie Teirlinck met de film *Anémone*. Teirlinck was de jongste regisseur van het festival en is zelfs nog niet afgestudeerd. De film was haar eindwerk voor het derde jaar in het KASK, de school waar ook Jonas Geirnaert zijn opleiding genoot. "De druk voor mijn volgende film is nu natuurlijk erg groot," zegt Teirlinck, "maar ik ben wel blij met de prijs. Ik heb voor *Anémone* zo

weinig mogelijk naar mijn docenten geluisterd en gewoon mijn eigen ding gedaan. Dat was best spannend, want ik gebruik kinderen, water en dieren in mijn film, drie elementen die de kans op mislukken zeer groot maken. Met deze film heb ik mijn eigen stijl gevonden. Ik heb gezocht naar nieuwe verhaalstructuren. Ik speel ook graag met verschillende werelden, zowel visueel als auditief. Ik heb geprobeerd het auditieve een even belangrijke rol te geven als het visuele."

Bij de Europese competitie ging de CANVAS publieksprijs naar de Brits/Ierse film *Six Shooter* van Martin McDonagh. Deze film won eerder dit jaar al de Oscar voor Beste Kortfilm. De SACT Juryprijs werd uitgereikt door Frank Focketyn. Focketyn vertelde dat de jury unaniem koos voor *Godkänd* van de Zweedse Lisa Langseth. Als laatste was er de SABAM Juryprijs voor de beste videoclip. Die ging naar Lars Damoiseaux voor de clip *How does it feel*, met muziek van An Pierlé.

En daarmee was de slotavond van het IKL voorbij. Dit was het hoogtepunt van het festival voor de infanteristen van de cinema, zoals Nic Balthazar de kortfilmers noemt. Programmator Frank Moens is een tevreden man: "Ik kan me wel vinden in de jury prijzen. Het is opvallend dat de juryprijs voor beste fictiefilm naar een studente is gegaan. Een studentenfilm kan wegens een zeer beperkt budget eigenlijk nooit opboksen tegen professionele films, maar Nathalie Teirlinck heeft echt talent en dat heeft de jury willen benadrukken. Het was een zeer sterke editie dit jaar. De Vlaamse films gaan er steeds beter uitzien. Zelfs de niet geselecteerde films vertoonden vakmanschap. Er was geen enkele echt slechte film bij."

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

God is dood (in Nijmegen)

De faculteit Theologie van de katholieke universiteit van Nijmegen zit met een probleem. Rome erkent de opleiding namelijk niet meer, zo meldde de Congregatie voor Katholieke Opvoeding van het Vaticaan. Vroeg zijn ze daar niet mee: de reden dat de opleiding niet meer erkend wordt is dat de faculteit zich niet heeft geschikt naar de richtlijnen die het Vaticaan uitvaardigde in 1980.

De K.U.Leuven dient zich vooralsnog geen zorgen te maken, weet de alwetende professor Rik Torfs te melden aan persagentschap Belga. "Nijmegen gaat de weg op van godsdienstwetenschap en daar is het Vaticaan niet blij mee." Dat wil uiteraard een meer traditionele opleiding theologie, zoals die in Tilburg en Utrecht gegeven worden. De reden die wordt opgegeven voor de stopzetting van de erkenning — dat de regels van 1980 niet gevolgd worden — houdt volgens Torfs geen steek. Dat Nijmegen zich meer en meer als

een "wetenschappelijke buitenstaander" gedraagt, is het werkelijke pijnpunt volgens Torfs: "Rome is meer voorstander van dogmatiek."

De Leuvense opleiding theologie houdt zich veeleer in het midden: men tracht goede relaties te onderhouden met Rome maar eveneens een wetenschappelijke benadering te hanteren. Totnogtoe heeft het Vaticaan nog niet geklaagd.

Vervenne speelt Sinterklaas

Rector Marc Vervenne reikte vorige week in naam van de K.U.Leuven de jaarlijkse onderzoeksprijzen van de universiteit uit aan vier verdienstelijke onderzoekers. Professor psychologie Maarten Vansteenkiste kaapt de prijs bij Humane Wetenschappen weg met een onderzoek over motivatie en hoe iemand gemotiveerd kan blijven.

Bij Exacte Wetenschappen ging de onderzoeksprijs naar Tom Wenseleers, een bioloog

die het "coöperatief gedrag van insecten als mieren, bijen en wespen" bestudeerde, waaruit bleek dat sociale controle een doorslaggevende factor is.

Dokter Louis Libbrecht gaat lopen met de prijs voor Biomedische Wetenschappen. Hij voerde een internationaal geroemd onderzoek naar levertransplantaties.

De vierde prijs — de Prijs Academische Stichting Leuven — ging naar socioloog Bart Van de Putte, die onderzoek deed naar het huwelijk in de negentiende eeuw, de tijd toen zich een ommekeer voltrok van economische naar romantische beweegredenen om te trouwen. Nu is het wachten op een nieuwe ommekeer.

"Sneller verdwenen dan hij kwam"

Het Nieuwsblad meldt dat er door de dakkoepel van café *Seven Eleven* een man is gezakt. "Hij verdween sneller dan hij was gekomen," getuigt de uitbater. Hoewel de jonge-

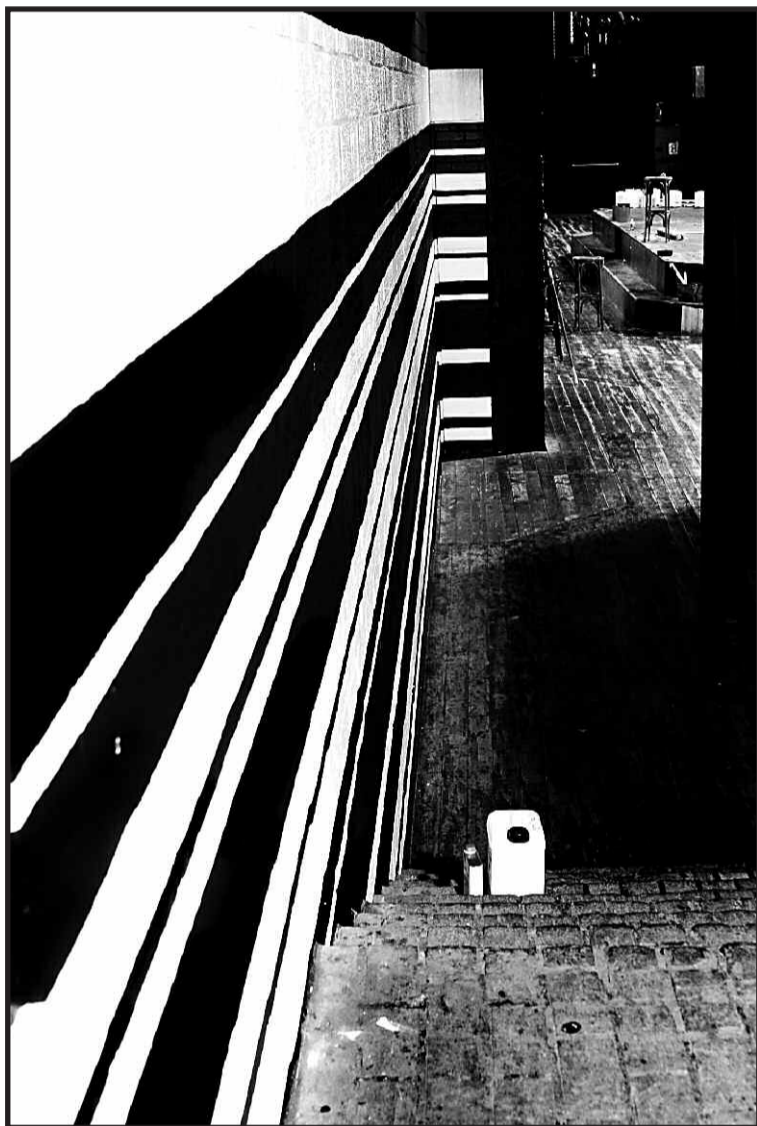
man die de ongelukkige val had gemaakt gewond bleek te zijn, liep hij snel en onbewogen terug weg.

Het gerucht gaat overigens dat het niet zo'n 'ongelukkige' val was: er zou weleens sprake kunnen zijn geweest van een nieuwe Franse sport, *Le Parkour* genaamd, die als doel heeft zo snel mogelijk van het ene naar het andere punt te gaan. Over de daken, welteverstaan.

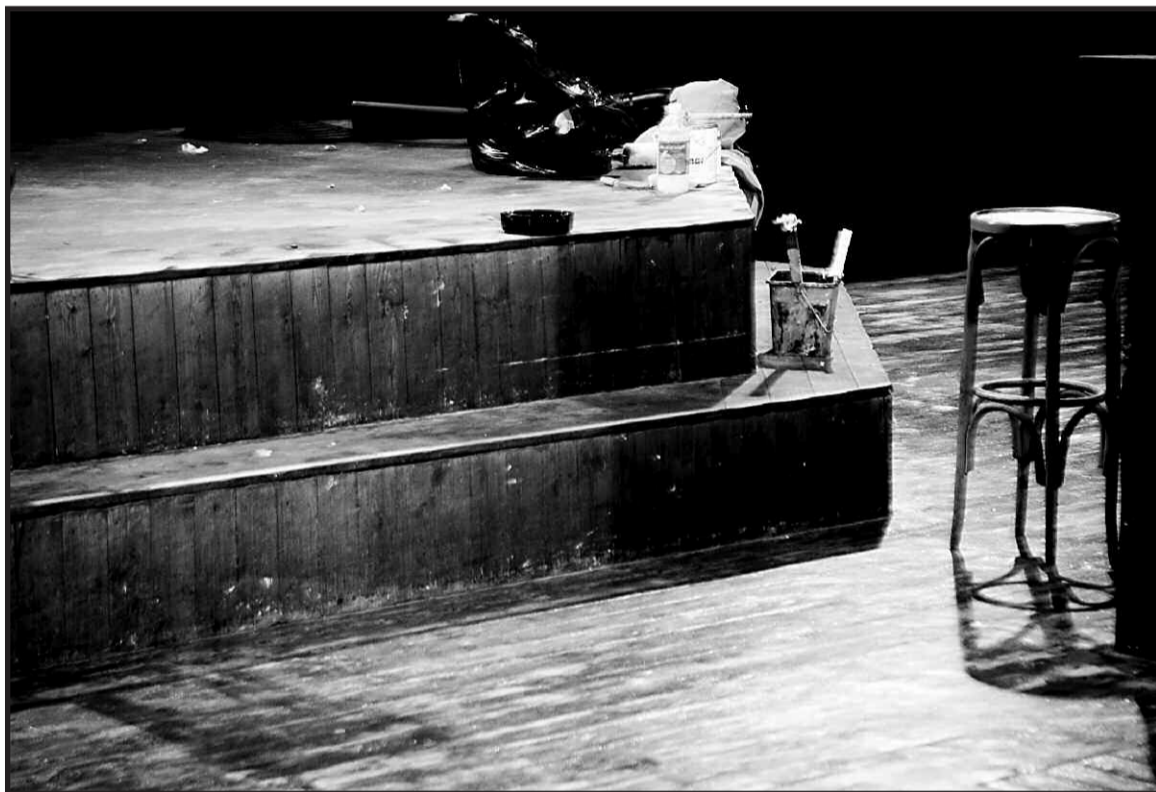
De Leuvense hoofdcommissaris Hugo Michiels reageerde laconiek: "Ik heb nog nooit gehoord van die extreme sport. Als er effectief sprake is van een nieuwe rage dan zal de politie optreden in de mate van het mogelijke." Intussen zit de cafébaas natuurlijk wel met een gebroken koepel.

Het is onbekend of er meldingen zijn geweest over Sinterklaas of Zwarte Piet, die zich — zoals bekend — eveneens over de daken voortbewegen.

(sh)

**Silo pas
geverfd**
(foto's Jelle Goossens)

HET DONKER KOT IS DOOD Lang leve de Silo!

Iedereen is wel eens gaan feesten in de oude Silo. De laatste jaren was het echter een donkere en verwaarloosde discotheek geworden, die haar uitstraling verloren had. Hier komt binnenkort echter verandering in. Club Silo is van eigenaar veranderd en volledig vernieuwd.

Alexander Vrijhof

Voor degenen die vroeger wel eens langs de Vaart liepen na een avondje feesten tot in de vroege uurtjes, is er goed nieuws: dit weekend is het zover. Van donderdag tot zaterdag wordt de heropening gevierd. Op donderdag 14 december komt Discobar Galaxie, en vrijdag speelt zelfs Front 242 en dat is al lang geleden. De Belgische band is één van de pioniers van de moderne elektronische muziek.

MOONWALKEN

Van buitenaf zie je vooral dat er veel geverfd is. Binnen zijn de vloeren heraangelegd en de verlichting is volledig aangepast. Ook het geluidstelsel is volledig vernieuwd. De nieuwe eigenaars zijn er trots op. "Het was een zware inves-

tering, maar het was het waard," aldus Bjorn Debergh, één van de nieuwe mede-eigenaars. Geen oorsuizingen meer dus. Er is natuurlijk ook veel schoongemaakt. "Ik wil de vorige eigenaar zeker niet zwart maken, maar er moest vooral veel gekuist worden." Het is dan ook onwaarschijnlijk dat mensen de met bier doordrenkte en met kauwgom beplakte vloeren zullen missen, want die maakten het moonwalken wel heel erg moeilijk.

De Silo had vroeger een wat crimineel imago en kwam wel eens in opspraak omwille van drugsgebruik. "Vroeger mocht hier echt alles, dat kan voortaan niet meer." Druggebruik in discotheken is natuurlijk onvermijdelijk, maar de tijd dat mensen zeer openlijk een joint rolden, of pillen dealden is dus definitief voorbij. "We zullen de mensen dit snel duidelijk maken," zegt Debergh. Een toiletbril bedekt met cokeresten hoort er dus waarschijnlijk niet meer bij — daar gaat de kerstsfeer. De dames zullen waarschijnlijk wel appreciëren dat ze niet meer zo lang moeten wachten.

UNDERGROUND

De nieuwe eigenaars zijn vroegere Silogangers, maar zij beseften dus wel degelijk dat er aan de Vaart een koerswijziging nodig was. "We willen de *underground feel* behou-

den," zegt Debergh. "Maar het is geen donker kot meer, er moet meer volk komen." Meer publiek, maar ook een ander publiek. Veel studenten bleven de laatste tijd weg uit de Silo, maar dat moet nu veranderen. "We proberen de studenten te verwelkomen met Discobar Galaxie aan één euro," zegt Debergh. "We willen de Silo echt opentrekken." Het is de bedoeling dat de studenten regelmatig op donderdagavond naar Club Silo komen afzakken om er te feesten. Studentenvereniging zijn er dan ook meer dan welkom.

De kleine zaal is volledig vernieuwd en is een volwaardig alternatief voor de grote zaal. Je kan de zalen apart huren, want dat was vroeger wel eens een obstakel: de Silo vullen. Zo moet de Silo een betaalbaar alternatief worden voor studenten. Op vrijdag en zaterdag zal de Silo ook open zijn. House, minimal, elektro, techno, drum 'n bass, hip-hop komen natuurlijk aan bod. Kozzmozz en minimal fuiven zullen regelmatig plaatsvinden, maar er komen ook concerten.

Het heropeningsweekend van Club Silo start op donderdag 14 december met Discobar Galaxie en loopt tot zaterdag 16 december. Meer info www.silo.be. Studentenkringen die meer info wensen over de huurprijzen kunnen terecht bij Toon op 0476/83.89.82.

– Innovatie in Leuven – Innovatie in Leuven – Innovatie

Leuven is een hotspot wat innovatie in Vlaanderen betreft. De aanwezigheid van de Katholieke Universiteit Leuven verklaart veel, maar niet alles. Onder de noemer 'innovatie' omvat een brede waaier aan activiteiten, waarvan onderzoek — in de zin van fundamenteel onderzoek — slechts het topje van de ijsberg is. De Dikke van Dale heeft geen ongelijk door zijn eerste verklaring van het woord innovatie — "invoering van iets nieuws" — erg algemeen te

houden. Innovatie beperkt zich namelijk niet tot louter technologische of industriële vernieuwingen: ook op gebied van communicatie, taal, economie, cultuur, onderwijs, tot zelfs mentaliteit wordt voortdurend geïnnoveerd. Een poging tot herdefiniëring kan zijn: innovatie is maatschappelijk-economische vernieuwing door wetenschappelijk onderzoek.

“Niet vies van groeiende ondernemingen”

Voor Koenraad Debackere, hoogleraar technologie en innovatiemanagement, Algemeen Beheerder van de K.U.Leuven, is innovatie het succesvol tot de markt brengen van wetenschappelijke bevindingen. Excellent onderzoek is hiervoor onontbeerlijk. “We mogen niet de weg kiezen van het gemiddelde.”

“Innovatie is een vlag die veel ladingen dekt”, stelt Debackere. “Het is een concept dat oorspronkelijk uit de economie komt. Er is aangetoond dat innovatie dé drijfveer is voor groei en ontwikkeling. Nu gebruikt men ook de term in domeinen als organisatie en de manier waarop bedrijven concurreren, maar algemeen gesteld is innovatie het succesvol tot de markt brengen van technische, wetenschappelijke vindingen.”

DIFFERENTIËREN

Koenraad Debackere: «Vlaanderen scoort goed in het wetenschappelijk onderzoek. Als ik kijk naar de interactie tussen de bedrijfswereld en de universiteiten, dan is Vlaanderen één van de regio's in Europa waar die het grootst is. We hebben onderzoeksgroepen die mee kunnen met de betere in de wereld. De Leuvense spin-offportefeuille is bijvoorbeeld groter dan die van Oxford. We hebben dus heel wat te bieden en fenomenen als spin-offs spelen een belangrijke voorbeeldrol voor andere ondernemers, maar Vlaanderen blijft nog altijd een regio met te weinig ondernemers. Een stijging van het aantal spin-offs zou een heel nieuwe dynamiek betekenen.»

Veto: Heeft Vlaanderen geen mentaliteitsprobleem?

Debackere: «Vlaanderen zal zich drie zaken moeten realiseren. Zowel op bedrijfseconomisch als op onderzoeksvlak is er een competitieve attitude nodig. In zo'n omgeving moet men zich differentiëren en dat gebeurt door anders en beter te zijn dan de gemiddelde concurrent. Streven naar excel-

lentie is hierbij onontbeerlijk. Dat is slechts mogelijk als men een gezond geloof heeft in het eigen kunnen. Ons Vlaams DNA heeft misschien nog wat massage nodig, maar ik zie geen andere manier. Doen we dat niet, dan kiezen we de weg van het gemiddelde.»

Veto: Moet alle onderzoek economisch rendabel zijn, zoals u al meermaals suggereerde?

Debackere: «Wanneer ik dat zeg, bedoel ik dat op het niveau van globale onderzoeksfinanciering door de overheid; daar moeten we kleur durven bekennen. In de maatschappij en in de economie van de eenentwintigste eeuw is kennis de belangrijkste factor geworden. De overheid moet investeren in kennisontwikkeling, onderzoek en innovatie. De bedragen en publieke middelen die besteed worden aan ontwikkeling en onderzoek — die gelukkig de laatste jaren enorm zijn gestegen — zijn daarbij evenwichtig verdeeld. De helft gaat naar onderzoek dat een economische finaliteit kent. De uitkomst van dit soort onderzoek moet in kaart worden gebracht, maar dat wil niet zeggen dat er geen onderzoek zonder economische doelstelling kan gebeuren.»

SUCCESS

Veto: Wat is de rol van de overheid in het ganse verhaal?

Debackere: «De overheid moet zijn rol als overheid blijven spelen. Ondernemerschap gebeurt in markten. De overheid moet een omgeving en flankerende omstandigheden creëren waarin dat optimaal kan gebeuren. Elke ondernemer moet zich kunnen ontplooiën; op administratief vlak bijvoorbeeld, maar ook op vlak van mentaliteit zijn aanpassingen nodig en meer bepaald op het vlak van falen. Ondernemen betekent dat de kans op falen inherent aanwezig is. Maar falen betekent hier nog altijd een persoonlijk falen, zonder rekening te houden met exogene redenen of marktprincipes. De overheid kan hierin een positieve en bewustmakende rol spelen. Succes moet kunnen, maar falen mag niet gestigmatiseerd worden.»

“Onze producten moeten slimmer zijn”

In 1999 volgde professor Gilbert Declerck de legendarische professor Roger Van Overstraeten op als algemeen directeur van IMEC.

Veto: Waaraan heeft Leuven haar bijzondere positie in innovatie Vlaanderen te danken?

Professor Declerck: «Een grote universiteit in schept een gunstig klimaat voor innovatie, dat is hier niet het minst te danken aan de sterke ingenieurs- en biomedische faculteiten. De afgelopen jaren ontstonden daaruit zo'n zestigtal spin-offs, en vanuit IMEC nog eens een twintigtal extra. Ook andere bedrijven worden aangetrokken door dat klimaat van innovatie. Hoewel men in andere regio's ook grote inspanningen levert om innovatie op eenzelfde manier te promoten, beschikt Leuven nog steeds over een unieke positie in Vlaanderen.»

«IMEC heeft altijd de ambitie gehad om iets te doen waar de wereld naar zou opkijken. In verschillende onderzoeksdomeinen zijn we de nummer één van de wereld, in andere een goede tweede. Je kan natuurlijk niet overal de beste in zijn, je moet de focus leggen op die domeinen waarin je kan uitblinken. Kijk maar naar een klasserenner als Tom Boonen. Hij is misschien wel de beste sprinter, maar rijdt daarom nog niet goed in de bergen.»

Veto: Hoe kijkt IMEC aan tegen de oprichting van het European Institute of Technology (EIT)?

Declerck: «Het ziet ernaar uit dat het EIT er zal komen, dus wil IMEC mee op de boot springen. Er zijn wel een aantal fundamentele problemen waar eerst oplossingen voor gezocht moeten worden, zoals het personeelsstatuut en de intellectuele eigendommen. Men kan moeilijk verwachten

dat we ons personeel gedurende tien jaar afstaan, want wat gebeurt na die tien jaar met onze mensen? Daarom zijn alle grote onderzoeksinstituten vooralsnog tegenstander van het instituut. Zo is IMEC nu al een prachtig voorbeeld van samenwerking tussen industrie en onderzoek. Wij hebben het EIT niet nodig om die samenwerking nieuwe impulsen te geven. Maar als er een goed businessmodel komt voor het EIT, dan kan dit wel opportuniteiten brengen voor Europa.»

«Onze kmo's hebben Europa nodig. De wereld is een dorp geworden, men doet nu overal aan innovatie. Wij leven eigenlijk boven onze stand in Vlaanderen; als we ons welvaartsniveau willen behouden zullen we hard moeten werken. Onze producten moeten 'slimmer' zijn, alsook de manier waarop we de producten naar buiten brengen. De Europese regio's zijn zich aan het herpositioneren. Spijtig genoeg vinden we in Vlaanderen niet voldoende wetenschappers om onze vacatures in te vullen. In Aziatische landen beseft men nog veel meer dat welvaart berust op het maken van iets. Daar trekken studenten massaal naar universiteiten en technologische instituten, maar in West-Europa beseffen studenten niet voldoende dat het absoluut nog aantrekkelijk is om aan onderzoek te doen.»

«Europa wordt geconfronteerd met de zogenaamde innovatieparadox: sterk in onderzoek, maar zwak in de vertaling ervan naar concrete producten. Er is geen Europese markt: elk land stelt zijn eigen voorschriften en normen voorop en dat maakt samenwerking heel moeilijk. Er is dringend nood aan één grote markt voor onze producten. Europa moet nog veel meer Europees gaan denken.»

Intellectuele eigendom

Terwijl vele landen het aan de onderzoekers overlaten om uit te vechten wie precies de intellectuele eigenaar is van nieuwe kennis en technologieën, heerst in Vlaanderen de regel dat alle nieuwe kennis verworven aan een universiteit ook toebehoort aan de universiteit. Een tweede regel is echter ook dat men een intern reglement uitwerkt voor 'billijke return'. Aan de K.U. Leuven is het bijvoorbeeld zo dat een derde van de opbrengsten van de verkoop van octrooien naar de vinder(s) gaat.

Aan de K.U. individuele ba Alle cont(r)act face unit LRD heeft juristen e beheren. Bove ten volledig ui

Fund

Onderzoek da bijna uitsluit onderzoek leidt Vaak dient ee worden gevoe klaar is om in

‘Voortreffelijk onderzoek of meer heeft da schaal.

Leuven is in innovatie. “W formuleert ass dere universit

Te

‘Technology tr van basiskenn wetenschap er

in Leuven – Innovatie in Leuven – Innovatie in Leuven –

AnSem: hoe een spinoff volwassen wordt

AnSem werd als spin-off van de K.U.Leuven opgericht in 1998 door Gogaert en Jan Crols, twee toenmalige assistenten aan het departement Elektrotechniek — ook wel ESAT genoemd. Toen was het een van de eerste universiteitsdepartementen ter wereld waar onderzoek werd verricht naar RF CMOS.

Crols en Gogaert voelden dat er industriële interesse begon te ontstaan voor deze technologie en de twee besloten de kennis die ze uit hun onderzoek haalden om te zetten in een commerciële onderneming. Dit was de start van AnSem, een bedrijf gespecialiseerd in het ontwerpen van gemengd analoog-digitaal geïntegreerde schakelingen voor draadloze communicatie (RF), hogesnelheidsdatacommunicatie en data-acquisitie.

Omzetten van kennis en expertise tot een succesvolle onderneming is niet eenvoudig. In de beginfase kon AnSem rekenen op de steun van de eigen onderzoeksgroep binnen de K.U.Leuven, met name K.U.Leuven Research & Development (LRD), en op IMEC. De steun van de eigen onderzoeksgroep was belangrijk omdat deze het belang en de sterkte van de beschikbare technologische kennis kon inschatten. "Concreet betekent dit dat LRD het businessplan van het bedrijf bekijkt en bijstuurt waar nodig. Verder, en dat is misschien wel het belangrijkste, heeft LRD contacten met de financiële wereld en het jonge ondernemers daarmee in contact. Uiteindelijk is die financiële steun een belangrijke toetssteen voor je plannen. Zij zullen immers maar investeren op te richten onderneming als ze in je plannen geloven", aldus Crols, Technical Officer (CTO) van AnSem. Verder kon AnSem ook rekenen op de steun van IMEC, dat een goed zicht heeft op de micro-elektronicamarkt en dat kan inschatten hoe deze best benaderd wordt. Naast deze expertise kon AnSem ook rekenen op praktische steun. Zo was AnSem de eerste jaren gehuisvest in het innovatie- en incubatiecentrum op de campus in Heverlee.

ACTIEF

«Wat is de situatie van het bedrijf nu?»

«Sinds onze oprichting zijn we gegroeid tot een onafhankelijk designhuis wereldwijd actief is en wereldfaam heeft in zijn niche. Verder zijn we een heel gezond bedrijf dat jaar na jaar winstgevend is. Als klein, gespecialiseerd bedrijf kan je niet in alles goed zijn, daarom is het heel belangrijk dat we kunnen rekenen op een heel netwerk van technologiepartners hier in de omgeving. Zo kunnen wij aan onze wereldwijde klanten een totaaloplossing bieden die meer dan alleen analoog IC design.»

«Vanuit de Vlaamse en federale overheid ondervinden we heel wat steun via onderzoeksfinitanciering, subsidies en bijvoorbeeld verbeterde fiscale maatregelen. Het is belangrijk dat de verschillende regeringen innovatie erg belangrijk vinden.»

«Wat is jullie plaats in de markt?»

«Als je naar de globale markt kijkt, dan hebben we daar natuurlijk maar een klein deel. Voor ons betekent dit dat er nog heel wat ruimte blijft voor innovatie, zolang we maar kunnen blijven zorgen dat we iets unieks te bieden hebben in onze niche. We hebben nu 25 mensen in dienst en ons bedrijf blijft groeien.»

Innovatie in Vlaanderen

Niet alleen in Leuven, maar in heel Vlaanderen zijn bedrijven zich bewust van het belang van innoveren. Ook vanuit de Vlaamse overheid vertrekken de nodige signalen om bedrijven — vooral kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) — aan te moedigen zich blijvend te ontwikkelen. Hiertoe werd het Vlaams Innovatienetwerk (VIN) opgericht.

De Vlaamse Innovatie Samenwerkingsverbanden (VIS) stimuleren innovatieactiviteiten in Vlaanderen door projecten te financieren — met overheidsgeld — die door netwerken van bedrijven worden ingediend om onder andere aan Collectief Onderzoek te doen of sub-Regionale Innovatie Stimulering (RIS). Deze regionale centra gaan op prospectie: ze bellen kmo's op om te informeren of ze geïnteresseerd zijn in meer innovatie of begeleiding bij de aanvraag van subsidies, bijvoorbeeld bij het Instituut voor Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). De RIS-projecten wijzen bedrijven de weg naar de gespecialiseerde kenniscentra.

Verspreid over België zijn er gespecialiseerde intermediaire centra, waar kleine bedrijven uit een bepaalde sector terecht kunnen. Deze kenniscentra bieden kmo's een aantal diensten aan, zoals begeleiding bij het indienen van subsidieaanvragen, haalbaarheidsstudies voor innovatieprojecten of hulp bij het introduceren van nieuwigheden in producten, diensten of bedrijfsprocessen. Daarnaast bundelen zij de kennis over nieuwe evoluties in een bepaalde sector, zodat bedrijven een beroep kunnen doen op hun knowhow, zelfs onderzoek of testen kunnen laten uitvoeren, waarvoor de bedrijven zelf niet over de nodige infrastructuur beschikken.

Bij het IWT kunnen bedrijven terecht voor subsidies voor innovatief werk. Kmo's kunnen er zelfs tot tachtig procent van hun project mee gefinancierd krijgen. De enige voorwaarde voor kleine bedrijven is dat ze 'iets' nieuws voor hun bedrijf willen introduceren. De innovatie kan op heel uiteenlopende niveaus plaatsvinden. Niet enkel productgerelateerde zaken, evengoed innovatie van de organisatie of zelfs onderzoek naar de toepasbaarheid van een technologie in een bedrijfje kunnen op subsidies rekenen.

Voor grotere bedrijven zijn de normen om in aanmerking te komen voor subsidies strenger, omdat het voor hen wel rendabel kan zijn onderzoek zelf uit te voeren. Wanneer het echt over het uitwerken van een prototype gaat bijvoorbeeld, kunnen zij ook een beroep doen op het IWT. In 2004 verleende het IWT innovatiesubsidies aan bedrijven, organisaties, onderzoeks- en onderwijsinstellingen in Vlaanderen voor een totaal bedrag van 260 miljoen euro. Vlaanderen zit in elk geval niet stil wanneer het op innovatie aankomt.

IMEC

Een andere belangrijke speler op het vlak van innovatie is het Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum (IMEC). De vzw schoot kiem op ESAT — het departement Elektrotechniek aan de faculteit Ingenieurwetenschappen — waar professor Roger Van Overstraeten baanbrekend werk leverde op het vlak van micro-elektronica. Onder impuls van de eerste Vlaamse Minister-President Gaston Geens werd een excellentiecentrum opgericht. Het werd een onderzoekscentrum voor geavanceerd onderzoek in de micro-elektronica en nanotechnologie. Omwille van de grote investeringen werd besloten dat de verschillende universiteiten hun krachten zouden bundelen en kwam het instituut centraal in Vlaanderen. IMEC moet alle universiteiten in Vlaanderen bedienen en is onafhankelijk van de K.U. Leuven.

Leuven Research & Development

Leuven Research & Development (LRD) is een Leuvense universitaire dienst die de contacten tussen de universiteit en de bedrijfswereld optimaliseert. Dat was tot voor enkele jaren geen evidentie. LRD wil bedrijven overtuigen van de economische weerwaarde van academisch onderzoek en daarbovenop de onderzoekswereld aantonen dat het valoriseren van hun bevindingen positieve invloed heeft op het basisonderzoek.

LRD werd op 20 december 1972 opgericht. Toenmalig Algemeen Beheerder en grondlegger van LRD Guido Declercq trachtte een antwoord te bieden op het ontluiken van de technologische maatschappij en de kenniseconomie. Maar Declercq stelde zich ook kritische vragen naar de toekomst toe. Zal de toenemende gerichtheid op het bedrijfsleven de kwaliteit en de onafhankelijkheid van het fundamenteel onderzoek niet aantasten? En zal de academicus zich nog inlaten met complexe en lange termijnvragen, eerder dan met een zoeken naar praktische oplossingen op kortere termijn?

De nood aan een dienst als LRD maakt ook duidelijk dat de oorspronkelijke tweevoudige taak van een universiteit, namelijk onderwijs en onderzoek, moet worden aangevuld met een derde opdracht: maatschappelijke en economische dienstverlening. LRD vertaalt deze eisen in drie aandachtspunten: contractonderzoek, licenties en octrooien ter bescherming van intellectuele eigendom en spin-offs.

Contracten

In Leuven mogen professoren nooit op basis van contracten afsluiten met bedrijven. Dit gebeurt via de zogenaamde *interimcommissie*, in delegatie van de rector zelf. LRD heeft economisten in dienst die de contracten ondertekenen en zijn resultaatgebonden contracten niet den boze.

Fundamenteel onderzoek

«Het gaat puur om de kennis gevoerd wordt, dat aan universiteiten. Fundamenteel onderzoek is niet altijd onmiddellijk tot innovatie. Het is eerst nog *toegepast* onderzoek te moeten worden. Alvorens de nieuw verworven kennis in de praktijk te worden gebruikt.»

Excellentie

«Excellentie duidt erop dat het onderzoek in kwestie net dat ietsje meer is dan zijn collegae, maar dan op wereldniveau.»

Leuven

«In Vlaanderen koploper wat betreft innovatie zijn zeer duidelijk de nummer één," zo zegt de voorzitter Oosterlinck het. De antwoorden volgen echter snel.

Technologie transfer

«Technologie transfer' is wat het lijkt: het overdragen van kennis en technologische kennis tussen de universiteit en de industrie. Innovatie, *quoi*.

“We waren de overheid lang voor”

Oud- en ere-rector André Oosterlinck ontving enkele weken geleden de INSEAD Innovator Prize 2006 voor de inspanningen die hij reeds vanaf het begin van zijn academische carrière levert op het gebied van innovatie.

André Oosterlinck: «De Leuvense universiteit heeft een lange geschiedenis op gebied van innovatie, wat haar natuurlijk een voorsprong geeft. We waren begin jaren zeventig bij de eersten van Europa met innovatie bezig. De leiding van de universiteit zag maatschappelijke dienstverlening en innovatie toen al als een deel van haar opdracht, naast onderwijs en onderzoek. Maatschappelijke dienstverlening is als derde opdracht trouwens pas in 1991 verplicht in het decreet geschreven, we waren de overheid dus lang voor.»

PERVERSITEITSHYPOTHESE

«In ieder geval heeft men de onderzoekers hier altijd gestimuleerd om met waardevolle onderzoeksresultaten zelf aan de slag te gaan, om er een patent op te nemen of het in praktijk te brengen. Het Leuvense beleid rond innovatie is pas onder rector Roger Dillemans definitief gestructureerd: hij heeft de eerste opdrachtverklaring geschreven en hechtte daarin dus ook groot belang aan innovatie. Nu is het begrip 'innovatie' zelf doorheen de jaren enigszins geëvolueerd: vroeger definieerde men innovatie in enge vorm als het omzetten van wetenschappelijke vindingen in producten. Ondertussen heeft men geleerd dat innovatie ook nodig is in marketingstrategieën, in productietechnieken, in de arbeidsorganisatie, in de manier van zich juridisch te beschermen — kortom: een globale innovatie, op

alle vlakken. Hoe dan ook is innovatie er meestal op gericht producten en diensten beter te maken dan bij de concurrent. De basismotivatie voor innovatie is dan ook meestal de vraag hoe men zich competitief beter kan opstellen. Productinnovatie is dus nog maar een deel van de definitie.»

«In België zitten we wat innovatie betreft nog niet in een ideale situatie: enerzijds is onze hoogtechnologie van zeer hoog niveau, zijn we vaak technologische koplopers, maar anderzijds wordt te weinig vanuit de markt gewerkt. De wisselwerking is zeker niet optimaal: zo zijn er te weinig marketeers die weten welk product gaat aanslaan en welk niet.»

«Mogen we nu de relatie tussen de industrie en de Vlaamse universiteiten evenmin onderschatten. Professor Debackere en ikzelf hebben onlangs eens onderzoek gedaan naar hoeveel procent van de begroting van Europese kennisinstellingen van de industrie komt. Het zal u verbazen, maar België kwam daarin samen met Duitsland naar boven als koploper. Liefst elf procent van onze onderzoeksfinitanciering komt van de bedrijfswereld, tegen een gemiddelde in de EU van 6,9 procent.»

«Wat we ook hebben onderzocht is de zogenaamde 'perversiteitshypothese', die stelt dat een onderzoeker die zich met de industrie inlaat kwalitatief minder goed fundamenteel onderzoek zou voeren. Wat blijkt nu: precies het omgekeerde is het geval. Daar waar een

bloeiende samenwerking is met de industrie in een bepaald gebied, zal er ook meer en beter fundamenteel onderzoek worden verricht.»

Colofon:

Ilse De Witte, Maarten Goethals, Simon Horsten, Tom Van Breussegem & Nele Van Doninck
Foto's: Archief

Kort Cultuur

Interfacultair improvisatietoernooi 2006

Donderdag 14 december is het weer zover. Duo's van verschillende studentenkringen zullen met elkaar strijden in een heus improvisatietoernooi tot grotere eer en glorie van hun studentenkring, en natuurlijk ook een gratis vat in hun fakbar. PREPAREE staat al zes jaar in voor de organisatie. Zij vormen een studentikoos improvisatieteam en houden wekelijks improvisatietrainingen. Het toernooi start om 20u in de Parthenonzaal van het MSI. Kaarten voor het toernooi zijn te reserveren op www.preparee.be

Philippe Geubels wint Lunatic Comedy Award

Nog meer nieuws uit de improvisatiewereld. Vorige week werd Philippe Geubels de winnaar van de 5de Lunatic Comedy Award, georganiseerd door The Lunatic Comedy Club. De man uit Morsel met het lijjig toontje en het nasaal stemmetje — met verhalen over supermarktketen Colruyt die langzaam naar gekte evolueren — haalde het van medefinalisten Joost Van Hyfte en Xander De Rycke. Een bomvolle stadsschouwburg in Leuven mocht kiezen wie de beste van de drie finalisten was. Geubels ontving een cheque van 250 euro en mag zich twee jaar lang de titelhouder van de award noemen. De Lunatics zijn zelf op woensdag 20 december weer te gast in het Wagehuys in Leuven. Naast improvisatie is er ook comedy met Michael Van Damme en Ter Bescherming van de Jeugd. Meer info www.lunatics.be

K.U.S.-Kwis

Aanstaande vrijdag organiseren het stadsarchief en de erfgoedcel van de stad Leuven voor de vijfde maal de Ken Uw Stad-Kwis, kortweg K.U.S.-Kwis. De K.U.S.-Kwis is de quiz bij uitstek over de stad Leuven in ruime betekenis. Alle vragen hebben immers betrekking op de rijke archiefbestanden en -collecties van het Leuvense stadsarchief. De inwoners van de stad worden uitgedaagd: hoe goed kennen zij het archief en dus ook Leuven? Het wordt een feestelijke editie in de Salons Georges. Leuvenaars Jos Stroobants zorgt voor een geanimeerde presentatie.

Verscheidene ploegen schreven zich al in. Vooral de Leuvense verenigingen nemen actief deel, maar ook enkele politici, waaronder burgemeester Tobback, gaan de uitdaging aan. Geïnteresseerden kunnen zich nog tot 12 december 2006 met een ploeg van vier personen gratis inschrijven bij de Leuvense erfgoedcel via erfgoedcel@leuven.be.

Boek Beeldende Kunst 2000-2005

Het Boek Beeldende Kunst 2000-2005 werd op 1 december in kunstencentrum STUK voorgesteld. Deze publicatie geeft een samenvatting van de beeldende kunstwerking in STUK tussen 2000 en 2005. De vijftiental kleine en grotere projecten en producties, die veelal eenmalig en speciaal voor STUK werden gerealiseerd, worden elk uitvoerig belicht door unieke teksten en met uitvoerig beeldmateriaal. Naast het documentaire karakter heeft het boek een reflexieve functie. Een tiental auteurs en critici beschrijven elk een tentoonstelling en kunstenaar vanuit een eigen benadering.

Sculpturen in de Schatkamer

Voor de tweede keer wordt hedendaagse kunst naar de Schatkamer van de Sint-Pieterskerk op de Grote Markt gebracht. Nog tot 4 maart 2007 is er werk van de Portugese kunstenaar Rui Chafes te bewonderen. In het hoogkoor toont de man achtentwintig sculpturen die voor het eerst worden samengebracht, maar ook in de ondergrondse kapel zullen werken staan. De omgeving wordt op een subtiele manier deel van het werk. Zo wordt getracht de op het eerste zicht gesloten en moeilijk te 'lezen' werken een opwindende en aanstekelijke openheid te laten verhullen. Meer info www.leuven.be/museumsite

(rb)

CONZ BRENGT TWEDE DEEL TRILOGIE UIT

Filmisch striptekenen

(tekening uit De tweede kus: Martha)

Wordt Constantijn 'Conz' Van Cauwenberge de slimste mens ter wereld? Dat komen we tijdens de kerstdagen te weten. Als promostunt kan zijn deelname aan de interactieve quiz wel tellen. Deze week verschijnt immers het tweede deel van zijn striptrilogie De tweede kus, net voor de feestdagen.

Robin Broos

Twee jaar na zijn debuut *Toen ik nog Baas van de Wereld was* belooft Conz alvast een vaste waarde in het Belgische striplandschap te worden. Met *Martha* is hij toe aan zijn derde stripalbum, maar Conz treedt ook op in publicaties als Snoeckx Almanak en ontwierp recent nog het nieuwe logo van de Leuvense stripwinkel Gobelijn. Momenteel is hij ook de stadstekenaar van Turnhout. Is dat niet vreemd voor een Leuvenaar?

Conz: «Hoeveel striptekenaars wonen er in Turnhout? De vzw Strip Turnhout engageert zich al lang voor de strip en ze geeft ook de *Stripgids* uit. Er vindt daar ook een Stripfestival plaats en de stad wilde meer laten gebeuren rond strip. Ik heb in Turnhout ook de debuutprijs voor strip gekregen, maar dat stond los van het stadstekenaar zijn. Dat is via een soort vacature verlopen.»

«Momenteel ben ik voor de stad een verhaal aan het maken. Het eerste deel is zojuist verschenen in de *Stripgids*. Het is een soort bizarre stadswandeling door een mistig Turnhout, waar het verleden plots tot leven komt op de plaatsen waar ik langsliep. Die worden dan volledig getransformeerd of misvormd door mijn fantasie. Zo heb je het cultuurcentrum *De Warande*, dat in de middeleeuwen echt een dierenpark voor de adel was. Als ik nu langs dat gebouw loop, zijn dat plots kooien geworden waar herten en middeleeuwse jagers uitgelopen komen. Ik sta er verstomd naar te kijken tot ze weer (*maakt blaasgeluid*) in de mist verdwijnen. Daarna komt er een deel dat ik nog moeten tekenen.»

FORD FALCON

Veto: *Het valt op dat je vaak gebruik maakt van zulke filmische overgangen. Zo loopt in De tweede kus: Ringo een scène in een vliegtuig via de wolken naadloos over in de stoom van een strijkijzer.*

Conz: «Ik heb vroeger veel films bekeken, misschien dat ik daarom gemakkelijker naar die oplossingen grijp? Iemand heeft me eens gezegd dat ik dat te vaak doe. Ik probeer niet bewust filmisch te werken, maar kijk altijd uit naar dingen die je enkel in strip kan doen. In het nieuwe album zit er een scène waar Ringo een vrachtwagen probeert in te halen. Prentje per prentje zien we heel fragmentarisch hoe hij voorbij rijdt en toch

lijkt het alsof hij achteruit gaat. Daardoor ontstaat een ritme dat film niet kan krijgen. Het blijft een soort camerabeweging, maar in film zou die veel te vloeiend zijn. Hier krijg je een onderverdeling, een ritmisch patroon.»

KERSTVERLICHTING

Veto: *Een andere scène waar je filmisch in- en uitzoomt, is er één met straatverlichting voor Kerstmis, die verdacht veel op de Leuvense kerstverlichting lijkt.*

Conz: «Het straffe is dat ik dit getekend heb in de zomer. Wanneer later dat jaar de verlichting voor Kerstmis werd opgehangen, dacht ik ineens: "dat is mijn kerstverlichting (lacht)!" Waarschijnlijk had ik dat onbewust opgepikt, maar het was voor mij een grote verrassing.»

schip waarmee Han Solo reist, red.) is hier de auto van Ringo, de Ford Falcon. Er is zelfs een "Luke, I'm your father"-moment.»

FASCISTOÏDE

Veto: *Je zal allicht al aan het werken zijn aan het derde deel van deze trilogie, maar heb je al een idee wat de toekomst brengt?*

Conz: «Ik wil iets heel ambitieus doen, in meerdere delen. Het wordt sciencefiction, maar geen vliegende auto's sciencefiction. Ik denk aan iets in de realiteit van vandaag, maar dan een paar jaar verder onder een fascistoïde regime. Het gaat iets zijn met een kinderonvoerder en een dementerende oude man. Het gaat niet zozeer over België gaan, maar over een verenigd Europa.»

Veto: *Hoe ver wil je met striptekenen komen?*
Conz: «Ik zou graag meer verkopen. Ik ben

(foto Robin Broos)

Veto: *De tweede kus: Martha is het tweede deel van je trilogie, maar pikt niet echt in waar het vorige boek sloopte.*

Conz: «Dit album is inderdaad niet hetgeen de mensen verwachten. In plaats van het liefdesverhaal uit het eerste deel te volgen, draai ik negentig graden aan het stuur en gaan we een andere weg op. Er is veel meer aan de hand dan uit de eerste strip bleek. Met deze informatie kan je pas aan het laatste deel beginnen. Het wordt dramatisch interessanter. Van het moment dat ik aan de trilogie ben begonnen, wist ik dat dit het belangrijkste van de drie zou worden.»

Veto: *Een beetje zoals in Star Wars.*

Conz: «Eigenlijk is het volledig opgevat zoals *The Empire Strikes Back*. Alles gaat verkeerdt. De Millennium Falcon (*het ruimte-*

verschillende pistes aan het onderzoeken. Er zijn gesprekken met een Franse uitgeverij om De tweede kus uit te brengen. In België denk ik dat de oplage alleen naar boven zal gaan als ik bekender word. Binnenkort ga ik meedoen aan De slimste mens ter wereld. Ik had al eens met mijn vrouw meegedaan aan De pappenheimers, maar daar zijn we niet ver in geraakt. Blijkbaar viel het voor Woestijnvis toch mee, gezien ze me gevraagd hebben voor De slimste mens. Laten we hopen dat ik nu wat meer geluk heb.»

De tweede kus: Martha is uitgegeven bij Oogachtend. Deze week staan er tekeningen uit dit album opgesteld in stripwinkel Gobelijn, Mechelsestraat 35. Meer info op www.conz.tk

DEPOT SERVEERT BETTY BEST ZO HEET MOGELIJK

"Wij hebben wel meerdere stalkers gehad"

Al vijftien jaar lang geven ze het beste van zichzelf, toch kan een tienerpubliek de muziek van *Bettie Serveert* evengoed smaken als de schare fans van het eerste uur. De rockband met frontvrouw Carole Van Dijk bracht net een nieuwe cd uit, waarmee de Nederlanders tonen dat kwaliteit groeit met de jaren.

Rita Lemmens

Ontsporen uit de alternatieve groep *De Artsen* uit Arnhem groeide *Bettie Serveert* uit tot een wereldgroep, die het voorprogramma van menig superster verzorgde. De sensuele, rokerige stem van zangeres Carol en knetterende gitaarsolo's creëren het unieke geluid van de groep. Ondanks succes aan beide zijden van de Atlantische plas is zelfs voor deze rockers het leven niet altijd rozengleur en maneschijn. Hondstrouwe fans die in de gietende regen enthousiast blijven, maken echter alles goed.

Veto: Toen *Bettie Serveert* opgericht werd, waren jullie al rond de dertig. Waren jullie al lang met muziek bezig?

Carol Van Dijk: «Vanaf mijn negende is muziek een belangrijk deel van mijn leven, toen begon ik namelijk aan een muziekopleiding. Daarna heb ik muziek niet meer losgelaten. Ik heb in verschillende bandjes gespeeld toen ik een prille twintiger was. Daarnaast werkte ik als geluidstechnicus. *Bettie Serveert* is dus zeker niet uit de blauwe lucht komen vallen, er is heel wat aan voorafgegaan.»

«We mogen dan wel ons vijftienjarig jubileum vieren, we voelen ons zeker niet veel ouder dan toen we eraan begonnen. Natuurlijk merk je dat de ervaring groeit, maar zelfs na vijftien jaar valt er nog veel te leren.»

NAKED

Veto: Hoe is *Bettie Serveert* ontstaan?

Van Dijk: «Herman Bunschoeke (basgitaar, red.), Peter Visser (gitaar, red.) en ik kennen elkaar al meer dan twintig jaar. We kenden elkaars familie en kwamen vaak bij elkaar thuis. Peter en Herman hadden een band *de Artsen*, waarvan ik op hun vraag geluidstechnicus ben geworden. Ze hadden veel problemen met lokale technici, omdat die hun muziek niet begrepen en ze wisten dat

wel horen wat ze ervan vinden. Er is meer directe communicatie met ons.»

«Wat we de laatste tijd weer merken is dat er enerzijds publiek komt luisteren dat met ons is meegegroeid vanaf de eerste plaat. Het gaat om fans die tussen de 35 en 45 jaar oud zijn. Anderzijds is er een compleet nieuw publiek bijgekomen: jongeren van een jaar of zestien. Ze zitten vaak nog op de middelbare school en ontdekken ons via de populaire Amerikaanse series, waaraan we onze muziek leenden, *The OC* of *One Tree Hill*. Dankzij deze series, die ook in Nederland en België worden uitgezonden, bereiken we een nieuw publiek. De jonge fans zijn vaak enorm verbaasd te horen dat we al vijftien jaar bestaan en acht platen hebben uitgebracht.»

Veto: Jullie waren ten tijde van de doorbraak in Amerika de enige Nederlandse band die een meer dan behoorlijke plaats wist te bemachtigen in de Amerikaanse rockscène. Kregen jullie veel jaloerse reacties van andere Nederlandse groepen?

(foto persfoto)

Van Dijk: «We kregen op dat moment enorm veel reacties van andere bands. Massa's e-mails en telefoons om onze raad te vragen. Ze wilden allemaal weten hoe wij dat voor elkaar hadden gekregen en hoe zij het ook zo ver zouden kunnen schoppen. We hebben andere groepen wel proberen te helpen en hen zo veel mogelijk advies gegeven. Van jaloerie was eigenlijk geen sprake.»

TOURBUSJE

Veto: Gitarist Peter Visser vertelde eens dat touren niet altijd een pretje is, zeker niet zeven weken aan een stuk.

Van Dijk: «Ik denk dat hij vooral refereerde aan de allereerste tour. Toen was het hard werken geblazen. Als je dan maar vier uur per nacht slaapt en elke dag twee uur moet reizen naar de volgende locatie, dan kunnen de gemoederen soms hoog oplopen. Touren als band moet je leren. Zeven weken op mekaar lip in een klein tourbusje doorbrengen is niet niks. Het was al voor veel bands een reden om uiteen te gaan.»

Veto: Jullie hadden een stalker in Amerika.

Van Dijk: «We hebben wel meerdere stalkers gehad! Het duurde gelukkig nooit echt lang. Je moet daar als band nuchter en realistisch op reageren. Als we zoiets merkten, spraken we de persoon aan: "Hey. Moet je nou even luisteren, dit is wel vreemd gedrag. Jij bent een persoon, wij zijn ook gewone personen. We vinden het heel leuk dat je onze muziek fijn vindt, maar het moet wel een beetje normaal blijven, want we vinden dit soort

gedrag niet tof." We merken dan dat mensen over het algemeen voor rede vatbaar zijn.»

Veto: Heb je er nooit aan gedacht in te gaan op één van de vele huwelijksaanzoeken die je al kreeg?

Van Dijk: «(lacht) Nee, daar ben ik nooit op ingegaan. Ik vind het uiteraard wel een groot compliment dat iemand met mij wilt trouwen, maar het lijkt me niet verstandig om erop te reageren.»

LIVE

Veto: In 2002 begon je een band *Shadowgraphic* met Mauro Pawlowski en Pascal Deweze van Sukilov. Hoe verliep de samenwerking met deze Vlaamse gasten?

Van Dijk: «Ik kende ze al heel lang. Pascal en ik hadden in het verleden al eens samengewerkt. Het is erg leuk aan een project mee te werken dat op deze manier drie zangers samenbrengt. Ik heb er goede herinneringen aan overgehouden en echt veel van de anderen geleerd. Het zijn twee waanzinnig

schat is veel uitgebreider in mijn moedertaal. Er is wel een Nederlandse documentaire verschenen waarvoor ik de muziek heb geschreven en waarin ik ook in het Nederlands

"We hebben wel meerder stalkers gehad"

zing.»

Veto: Kan je hoogtepunten of dieptepunten uit je carrière opnoemen?

Van Dijk: «Dat zijn er heel wat. Eén concert in Manhattan schiet eruit: er stonden tweeduizend mensen voor ons, die ondanks de stromende regen enthousiast bleven staan. Iedereen was kleddernat, maar toch wilden ze absoluut tot het einde blijven. Door de jaren heen komen we regelmatig mensen tegen die dan trots zeggen dat ze daar aanwezig waren. Een ander optreden dat ik me herinner ging door in heel klein clubje in Londen. We waren allemaal vreselijk moe. Als je door een enorme dip gaat en daar dan ineens weer uitgeraakt dankzij het publiek, ontstaat er een magisch moment. Het werd uiteindelijk toch nog een schitterend concert. Naderhand kwamen mensen naar ons toe om te zeggen hoe betoverend ze het concert vonden en hoe blij ze waren dat ze het hadden mogen meemaken. Het zijn die kleine magische momenten, die je altijd bijblijven. Er ontstonden dingen die we waarschijnlijk nooit meer kunnen herhalen. Dat was pas muziek maken.»

DIEPTEPUNT

«Een dieptepunt daarentegen was onze allereerste tour in Amerika. We reisden met de hele band in een piepklein busje het hele continent af. Wij kenden totaal niets van die hele Amerikaanse muziekwereld, maar erger nog: Amerika kende ons niet. De concurrentie is er erg straf, en valt absoluut niet te vergelijken met de concurrentie in België of Nederland. Als je daar aankomt als onbekende persoon, word je als vuil behandeld. De platenmaatschappijen en clubuitbaters denken dan bij zichzelf: "Wij kennen jullie niet, we weten niks van jullie, dus kijken we niet naar je om." Wanneer je als beginnend bandje daar gaat aankloppen, krijg je niets: geen kleedkamer, geen drank. Je moet echt tonen wat je waard bent. Wanneer je een club kan vol krijgen, word je ineens de hoofdstad

"If it doesn't kill you, it makes you stronger"

en kan plots alles. De 'beste vrienden' krijg je er gratis bij. Het heeft niet veel gescheeld of we hadden onze spullen gepakt en waren terug naar huis vertrokken. Er zijn momenten geweest dat we dachten dat het gewoonweg niet haalbaar was om tegen de concurrentie op te tornen, maar we zijn erdoor gekomen. Zoals ze in het Engels zeggen: "If it doesn't kill you, it makes you stronger". Achteraf gezien ben ik blij dat we doorgezet hebben.»

Donderdag 14 december speelt *Bettie Serveert* in Het Depot in Leuven.

Veto trakteert

Veto geeft vijf duotickets weg voor het concert van *Bettie Serveert* op donderdag 14 december. Je kan tot woensdag 12h mailen naar traktatie@veto.be.

"De beste vrienden krijg je er gratis bij"

ik een grote fan was. Toen die groep ter ziele ging, hebben we samen besloten *Bettie Serveert* te starten.»

Veto: Op de nieuwe semi-akoestische cd *Bare stripped naked* staan enkele live nummers opgenomen in de *Ancienne Belgique* (AB). Was het een bewuste keuze ze in België op te nemen?

Van Dijk: «Het was eerder toevallig. We hadden een liveconcert in de AB gepland en kregen de mogelijkheid het optreden te registreren op band. Een paar goeie vrienden, toevallig ook cameraman, wilden de opname wel voor hun rekening nemen. Daardoor staan er op de cd een livegedeelte van ongeveer een uur van het concert in de AB.»

HUWELIJKSAANZOEKEN

Veto: Wat vind je van het Belgisch publiek?

Van Dijk: «Ik hou er wel van. Je merkt echt wel verschillen in de reacties van het publiek naargelang het land. In Nederland dansen de mensen erg graag, terwijl we in België eerder met stille genieters geconfronteerd worden. Ook in Amerika is het publiek eerder luisterend, maar Amerikanen laten

KUNST WEERGALMT IN STUK

Vertalen met gaten

Met *Resonance* haalt kunstencentrum STUK een tentoonstelling in huis met een zeer apart karakter. De werken laten ruimte voor verbeelding en interpretatie. Ze willen de bezoeker uitnodigen om de ideeën die ze opwekken de vrije loop te laten.

Elke Desanghere

Resonance is het werk van een aantal onderzoekers die gedurende de afgelopen zeven jaar verbonden waren aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht. De kunstenaars hebben verschillende nationaliteiten en komen zelfs niet eens allemaal uit West-Europa. Van het twintigtal werken dat de tentoonstelling telt staan er elf in STUK. De overige bevinden zich in Artis in Den Bosch, Nederland.

De kunstwerken hebben niet zozeer een gemeenschappelijk thema of onderwerp gemeen, eerder een zeer vaag concept — met als gevolg dat ze qua uitvoering heel verschillend zijn. De kunstenaars vertrokken vanuit de vraag hoe een bepaalde werkelijkheid kan begrepen worden via een andere werkelijkheid. Er wordt een vertaling gemaakt die een aantal gaten doet vallen in conventies. Dit leidt tot nieuwe interpretaties die op hun beurt nieuwe ideeën moeten opwekken.

Bij het bezoek aan de tentoonstelling nemen we meteen één van de gratis folders die naast de deur liggen. Al snel merken we dat het eigenlijk een groot in vier gevouwen blad is en dus niet zo handig. Per kunstwerk wordt zorgvuldig uitgelegd wat de kunstenaar met zijn werk teweeg probeert te brengen. De foto's in de brochure bewijzen zeker hun nut want de opstelling is nogal rommelig. Bij de meeste kunstwerken hangt wel een plaatje met de naam van de artiest en de titel

van het werk in kwestie, maar soms verspillen we toch onze tijd met zoeken.

De projecten zijn wel degelijk uiteenlopend. Zo is er bijvoorbeeld *The Eden experiment* van Nikolaus Gansterer. Het bestaat uit een kleine broeikas met twee planten: de ene krijgt klassieke muziek te horen, de andere een soort van agressieve muziek die iets weg heeft van heavy metal. Via dit verschil in geluidsgolven tracht Gangster een 'goede' en een 'slechte' plant te kweken. Merkwaardig genoeg blijkt dit te werken. Deze installatie poogt de denkbeeldige drempel tussen cultuur en natuur op te heffen.

Een ander werk handelt over de wijze waarop sommige dingen opzij geschoven moeten worden om plaats te maken voor iets nieuws en dus vooruitgang. In *Recalling events* schrijft Pavel Braila alle belangrijke gebeurtenissen uit zijn leven neer op een bord en veegt ze uit met zijn kleren. Uiteindelijk ontdekt hij zich van zijn wit geworden kledij, als een reptiel dat aan het vervellen is. Het bord krijgt op die manier iets menselijks: het wordt een schim van hemzelf, aangekleed met zijn herinneringen.

De uitwerking van veel kunstwerken getuigt van uren werk en ongebreidelde creativiteit. Jammer dat ze niet voor zich spreken en de werkelijke betekenis ervan niet te begrijpen is zonder de uitleg in de brochure. De projecten zijn suggestief maar laten hierin teveel open. Vaak reiken ze net te weinig beelden aan om iets krachtigs los te weken. We blijven dan ook onherroepelijk achter met een aantal gaten.

'Resonance (How one reality can be understood through another?)' loopt nog tot zondag 28/01/07, op woensdag en donderdag van 13u tot 21u en op vrijdag tem zondag van 13u tot 18u.

Filmfirmament

Requiem

In films over exorcisme pleegt de gruwel wel eens de bovenhand te halen. Niet zo in *Requiem*, waarin op een rauwe realistische manier de geestelijke neergang van het conservatieve gelovige en epileptische meisje Michaëla in beeld gebracht wordt.

Kristien Geurts

Een conservatief, katholiek gezin in een afgelegen Duits dorp in de jaren zeventig. De oudste dochter Michaëla is toegelaten tot de universiteit van Tübingen en gaat het huis verlaten. De vader wil vooral het beste voor zijn dochter en helpt haar om de koude en overbeschermende moeder te overtuigen. Hoewel ze zich gemakkelijk aanpast in Tübingen en zelfs al gauw een vriendje heeft, krijgt Michaëla weer epileptische aanvallen. Overmand door schuldgevoelens over haar vrijere levensstijl, beeldt ze zich in dat ze door de duivel is bezeten.

Ondanks de sensationele verhaallijn brengt de film geen huiveringwekkend horrorverhaal. *Requiem* is wel erg grauw, deprimerend en bij momenten ook angstaanjagend, maar op geen enkel vlak onrealistisch. Dit is wellicht vooral te danken aan het feit dat het verhaal vrij getrouw een waargebeurde geschiedenis navertelt. De sterke punten van de film zijn de aangrijpende vertolkingen van de hoofdrollen. Sandra Hüller won met haar rol van de onstabiele en gekwetste Michaëla een Zilveren Beer voor beste actrice op het filmfestival van Berlijn.

De film heeft internationaal nog een twintigtal andere nominaties en prijzen in de wacht gesleept. Terecht, want naast het sterke acteerwerk dragen ook de sfeerschepping

en de onvoorspelbaar opgebouwde plot bij tot de waarde van deze aangrijpende en intelligente film. *Requiem* is nochtans niet echt aangenaam om te bekijken. Groen, grijs en bruin vormen de — typisch Duitse — hoofdkleuren en zowel de bewolkte lucht, de eenzame landschappen als de kale huizen ademen een grauwe sfeer uit. Op wat droevig kerkgezegang en enkele rockliedjes na wordt er zuinig omgesprongen met muziek.

Ook de acteurs worden niet van hun mooiste kant getoond. Het gezicht van Michaëla wordt bijvoorbeeld vaak in troosteloos grauw licht geplaatst. Haar zeldzame momenten van geluk gaan stevast gepaard met een onheilspellende spanning. Meer dan eens verstart een opgewekte glimlach plots op haar gezicht — alsof je een schaduw over haar heen ziet trekken. Op die manier wordt de psychologie van de personages ook technisch gevisualiseerd.

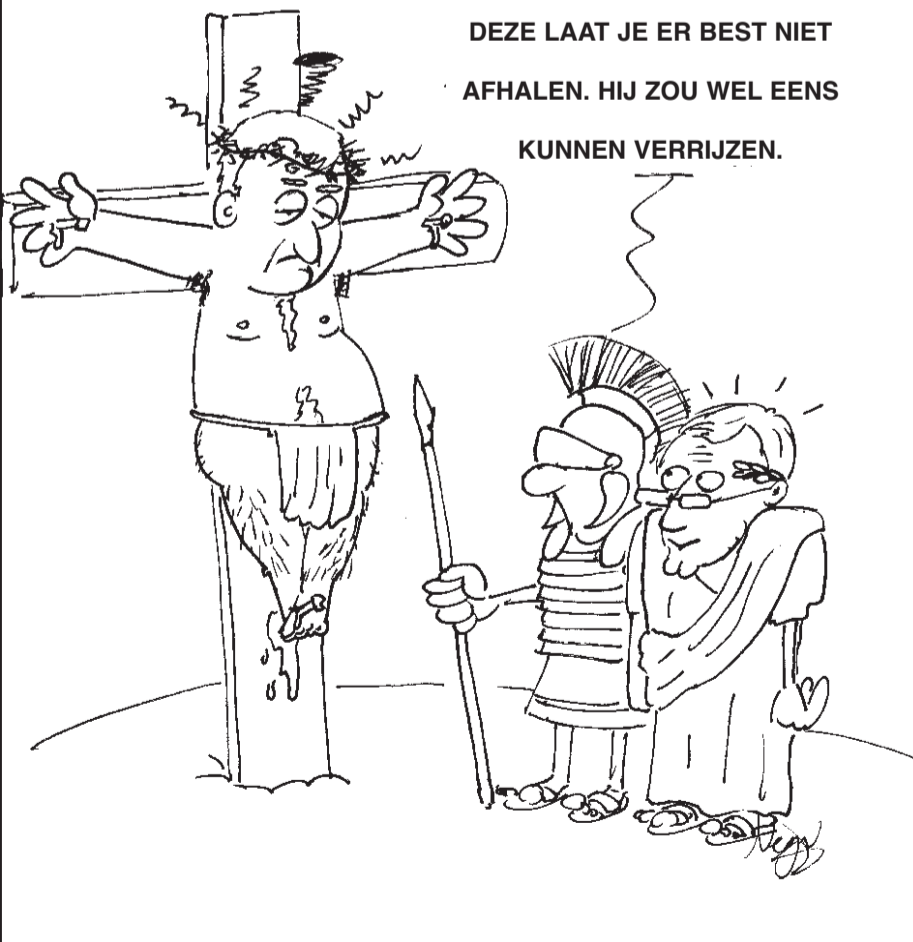
Elk personage is genuanceerd en heeft duidelijk goede en slechte eigenschappen. Meer dan eens zijn het juist de goede intenties van anderen die Michaëla door het lint doen gaan. Dit maakt de film tot een subtiel geheel dat zo realistisch is dat het soms lijkt dat je naar een documentaire kijkt. Je zit vaak heel dicht op Michaëla's huid waardoor het begrip waanzin letterlijk een gezicht krijgt.

Steekkaart

Regie: Hans-Christian Schmid
Cast: Sandra Hüller, Burghart Kloubner, Imogen Kogge, Anna Blomeier
Duur: 93 min
Release: 13/12/06
Kort: Duits exorcisme

studio
L E U V E N

"IK BEN VERKOCHT DOOR JUDAS VOOR 30 ZILVERLINGEN EN IK BEN DAN NOG VERRADEN DOOR PONTIUS PILATUS OP DE KOOP TOE."

89,8%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

KULEUGEN

Maandag 11 december 2006 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 11 — www.kuleugen.be

Exclusief! Voorpublicaties uit Letermes *Tien mythes over de Vlaamse boer* en Verhofstadts nieuwe burgermanifest!

Uit het voorwoord van *Tien mythes over de Vlaamse boer*: "De eerste mythe — dat er geen Vlaamse boer meer zou bestaan — is manifest onwaar. De foto op pagina zeven bewijst dat er wel degelijk nog één is. Al drijft de waarheid me ertoe te zeggen dat een meervoudsvorm in de titel van dit boek misplaatst zou zijn geweest. De negen andere mythes zijn overigens waar."

Uit het nieuwe burgermanifest: "De Vlaamse Liberalen en Democraten missen een zichtbaar project. We doen het goed op alle vlakken, we zijn de meest innovatieve regering sinds decennia en met ons arbeidsbeleid gaan we resoluut de goede richting uit: kijk naar het verschil tussen Renault Vilvoorde in het christen-democratische 1997 en VW Vorst in het liberale 2006. Maar we werken te veel in stilte, en dus stel ik voor de VLD een duidelijk project te geven, onze kiezers te laten zien wie we zijn en waar we voor staan. Op het volgende partijcongres zal ik met grote begeestering pleiten voor een naamsverandering die de wind zal doen keren en de liberale partij voorgoed een karakteristiek gelaat verleent. Het project wordt Vlaams, de partij is dat ook. Binnenkort zullen we met passie spreken van de Partij Voor Vlaanderen. Op de kiesafiches van 2007 zal een nieuwe naam ons naar de overwinningsezege katapulteren: PVV!"

Horizontaal

1 heilige waarnaar Leuvens ziekenhuis is vernoemd - president van Bolivia (voorn.) 2 universiteit die in 2000 haar 575e verjaardag vierde - kwaliteitslabel waar Michel Vandenbosch niet voor warmloopt 3 vermogens eenheid van electriciteitscentrales - toren in een vestingmuur 4 Amerikaanse zanger die zichzelf ook "E" noemt - nummerplaatcode Libanese republiek 5 levendigheid - vóór (Lat.) 6 voornaam van singer-songwriter DiFranco - antieke badplaats aan de Golf van Napels 7 Engels voor "vreemd" - kan je krijgen op voeten, handen en ziel 8 wapen - tijdschrift over andersglobalisme 9 "vijftig in de bebouwde kom: denk." - Gert Verhulst kocht hier onlangs een pretpark 10 bep. berkenboom - onbeheersbare opwelling

Verticaal

1 dans uit Zuid-Amerika - hoog houten blaasinstrument 2 Luc Cortebeek is er voorzitter van - Spaans voor "niets" 3 afkorting van de voormalige Nederlandse munt - moet je aan elkaar knopen 4 oude Belgisch-Gallische volksstam - Duits voor "plaats" 5 Waals-Brusselse politieke partij - Brits maker van ambientmuziek (achtern.) 6 inwendig deel van het menselijk oog - uitgestrekt weiland 7 onderzoek en ontwikkeling (Engelse afkorting) - vocht uit een mesthoop 8 Belgische asbestfabrikant - calcium 9 Spaanse wielervoer - finalist van de eerste reeks van *De Mol* (voorn.) 10 Open Software License - cyclus

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Nooitgedacht

Als de jury van 'De Slimste Mens' grappig is, zijn de deelnemers aan 'Undercover Lover' dan slim?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngedebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

Paul-Henri Giraud

Wekelijkse Wijze Woorden
"Leterme blijft bij Veto"
Titel in de kwaliteitskrant De Standaard op dinsdag 5 december.

Het syndicaat praat!

Het syndicaat ervaart ernstige moeilijkheden bij de organisatie van zijn jaarlijkse kerstbacchanaal. Feestzaal *Du côté gauche* liet ons verstaan dat het syndicaat niet meer welkom is na de malaise van vorig jaar, toen Martha van Orshoven van de dienst signalisatie zich vergeefs trachtte te verhangen in de handgemaakte reuzenslinger uit papier-maché. Het syndicaat neemt zelfmoord even ernstig als Jean-Marie Dedecker een communicatiestop, en belooft dan ook om dit jaar kerstverlichting te voorzien met eersteklas kwaliteitskabels die opkomende suïcidale noden wél onmiddellijk en doeltreffend kunnen lenigen. Macrobiotische depressievelingen, vrouwen en andere vijanden van het syndicaat zullen op unanieme instigatie kunnen rekenen bij de voltrekking van dit proces.

De vrouwtjes

Rector V.

Rector V. lag zachtjes te ronken in het rectorale bed. Het was nacht, en dat is voor V. steevast het moment van opperste ontspanning. Hij droomde dat hij een eigen televisieprogramma had op een zender van meerwaardezoekers. Dat was hij zelf namelijk ook. Hij zag zich al glunderend zitten onder de sobere letters "V.'s Visieprogramma", een woordspeling die hij overigens zelf gevonden had. Of waren het toch zijn stafmedewerkers die het hem hadden ingefluisterd? Lang kon hij er alleszins niet over nadenken, want plots weerklonk er een luide bons. De deur. Welke onverlaat stoort een rector in zijn slaap op dit late uur? Nog niet helemaal bekomen van zijn reis naar dromenland opende V. de deur voor de nachtelijke bezoeker. Hij wreef het prut uit zijn ogen en zette zijn slaapmuts wat rechter op zijn hoofd om deftig uit zijn ogen te kunnen zien. Toch moest hij twee keer kijken, mijnheer de rector, maar ik zou het niet gewaagd die hij had verwacht: Cloclo Zijns, hoofd van de dienst der daklozen. Een hoofd dat overigens behoorlijk rood was aangelopen op dit nachtelijke uur. "Excuseert u mij dat ik zo laat nog bij u kom aankloppen, mijnheer de rector, zoveel stoutmoedigheid had hij niet steeds vol ongelofte staarde V. de ander aan: "Geen probleem, Cloclo," antwoordde V. "Laat gij verwachten van muurbloempje Cloclo. Van zichzelf overigens ook niet, maar dat was nu eenmaal het voordeel van Cloclo. Cloclo's hoogste baas. Na een ongeduldige kuch van V. besloot om naar de rector te gaan. "Geen probleem, Cloclo," antwoordde V. "Laat gij maar eens horen welke gebeurtenissen uw gemoed verzwaren." Het schaamrood steeg Cloclo zo mogelijk nog hoger naar de wangen en kleurde zelfs zijn valse haarwortels mee. Wat daarnet nog een zaak van leven of dood had geleken, verloor als sneeuw voor de zon zijn gewichtigheid in het aanschijn van rector V. Cloclo's hoogste baas. Na een ongeduldige kuch van V. besloot Cloclo toch maar van wal te steken. Hij viel maar meteen op, maar V. hield bij de vrouwtjes." Cloclo keek schuchter op, maar V. vanavond vindt er een fuif plaats in de plooi. "Welnu, voor de mensen die tien jaar geleden studeerden aan de faculteit Letteren. Ge weet zeker wel dat ik erg actief was in het kringleven, maar ondanks mijn status in het studentenleven heb ik de prachtige muurbloem Marieje nooit voor mij kunnen winnen." Cloclo ging zo sterk op in zijn nostalgische terugblik op het verleden dat hij alle besef van tijd en ruimte verloor. "Zij vond dat ik niet aantrekkelijk genoeg was, maar dat ik niet spleetogen en pluieshaar misschien niet bij haar passen, maar toch mag ik er zijn. Mijn naam is niet voor niets Cloclo Zijns." Rector V. doezelde weg tegen de deurpost tot hij besefte dat het pijnlijk stil bleef. Hij keek op in de verwachtingsvolle ogen van Cloclo. "Hmm, ja. Wat verwacht ge nu precies van V. vroeg Rector V. Martini Buikers gegaan. Gij hebt evenmin als ik had het kunnen denken. Ik was beter naar Martini Buikers als Marieje. Martini zal mij wel van een droomvrouw laat staan van de sport van kunnen helpen, die weet meer af van de danslessen versieren dan van de fakbars af, wetend dat hij daar wel ergens Martini Buikers hem!" In zichzelf pratend wendde Cloclo zich af van de strompelde hij alle fakbars af, wetend dat hij daar wel ergens Martini Buikers zou tegenkomen. Het leek wel of het nooit meer licht zou worden.

Uw voorzitter spreekt!

"Voor zover ik mij mijn bestaan kan herinneren, heb ik nimmer de nood gevoeld aan één of andere vorm van publieke bevestiging door het tentoon stellen van mijn ganse leven op een of andere duistere plaats op het internet."

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: Alle standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Weerspreuk van de week

"Warmt de aarde langzaam op, dan wordt de winter weer een flop. Is Dewinter echter top, dan krijgt de warme wereld klop."

Rudy Vandewiedeweerga, weerman na een korte transformatie

Riks Café

Er lopen 2 dildo's over de Noordpool, zegt de ene tegen de andere: BRRRRRRRRRR.

Hahahahahahahahi!

Rik is niet vies van een goede grap met een kwinkslag. Dit is zijn toogmop van de week!

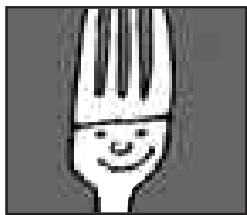
	1		8		5	2
5			7	4	6	
	6				7	1
	4		1	2		7
2	7		4			1
			9	6	2	
	6	7		4		5
3			2		6	
4	5	1			8	

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Menu van de week in Alma 1-2-3

12 december - 15 december 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,60
Tomatensoep met ham	1,70
Kippenburger met jonge wortelen	2,40
Moussaka met Griekse sla	3,55
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,50
Bami goreng A1+A2	3,55
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A1+A2	
Lamssteak A3	
Big Alma Hamburger	3,15

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Braadworst met bloemkool in roomsaus A2	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,50
Kipkroketten met portosaus en erwten A1+A3	4,15
Spaghetti	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A3	3,15
Rumsteak A2	A2
Big Alma Hamburger	3,15

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,60
Bonensoep	1,70
Spek met spinaziestoemp A1+A3	2,40
Groenteburger met bloemkool en broccoli	3,55
Lasagne al forno	4,15
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,15
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Kippenlapje A1+A3	
Lamssteak A1	

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,60
Hutsepotsje	1,70
Hamburger met bouquetière	2,40
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen A2+A3	2,40
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof A2+A3	4,50
Koninklijk vishapje	3,55
Rumsteak met gratineerde bloemkool en rösti	4,50
Spaghetti A1	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, (advertentie) Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

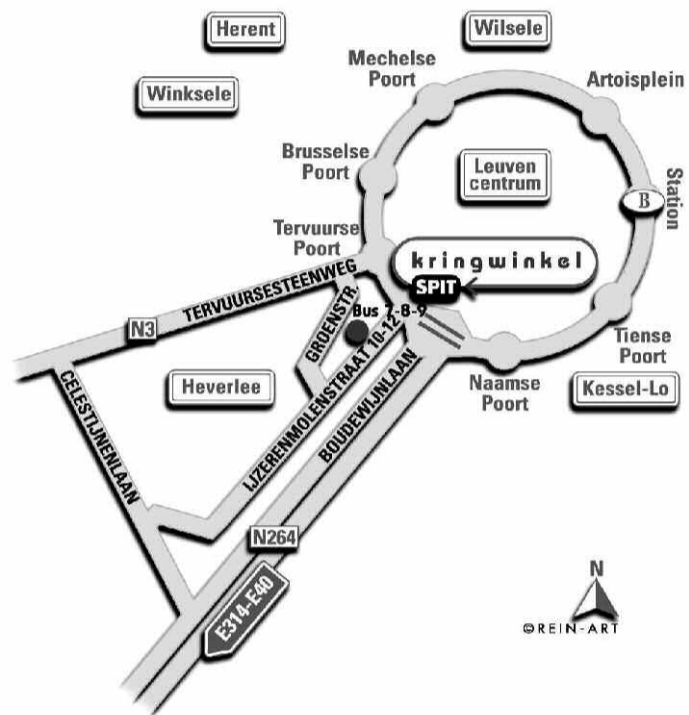
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro
Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro
Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3, 3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 11
11 december 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Judas Iskariot' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'de zon' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Stef Wauters' Broos, Tom 'Michael Jackson' Van Breussegem, Kris 'Pluto' Vanelderden & Nele 'Mata Hari' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Ianthé 'Eva Pauwels' Bato, Ben 'Litvinenko' Deboeck, Gertie 'Luther' De Fraeye, Elke '123 piano' Desanghere, Bruno 'Rob Vanoudehove' Devel, Tatiana 'de heen-en-weer-wolf' De Wée, Thomas 'David Bowie' Euben, Kristien 'J.M. De Decker' Geurts, Maarten 'Johan Vanhecke' Goethals, Jelle 'Putin & Schröder' Goossens, Eva 'The Bold and the Beautiful' Janssens, Christophe 'Jaques Vermeire' Ketels, Ken 'Urbanus' Lambeets, Rita 'Dana International' Lemmens, Roel 'Cat Stevens' Moeurs, Joos 'de keeper na 45' Roets, Jozefien 'Spookrijder' Van Beek, Gijs 'Cassius Ali' Van Gassen, Bo 'Clovis' Vanluchene & Alexander 'Windzak' Vrijhof.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Breussegem, Robby Vangeel & Nele Van Doninck.

Eindredactie:
Ilse De Witte, Wouter Theunis & Nele Van Doninck

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Youtube' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, van kant wisselaars,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

APOLLOON

Temptation Sunrise-TD op 14/12

LBK

Bloedrig avondje op 13/12 @ Gnorgl

PEDAGOGIEK

Optreden koor op 13/12 @ Kerstmarkt om 22u

POLITIKA

Cantus op 11/12 @ Pavlov (inschrijven op voorhand op Politikasecretariaat)

Kerstfuif op 19/12 @ Albatros

VRG

Kerst-TD op 19/12 @ Musicafé en Rumba

Berichten

Reisbeurzen voor studenten

Overweeg je tijdens je opleiding een verblijf in een ontwikkelingsland voor thesisonderzoek of een stage? Een VLIR-UOS reisbeurs van 1000 euro helpt je op weg. Infoavond met getuigenissen van terugkomers in het Wagehuys - 30CC, Brusselsestraat 63 (ingang via binnenkoer) op dinsdag 19 december 2006. Vanaf 19u, einde voorzien rond 21u30. Graag inschrijven voor 15/12 via jochen.smets@leuven.be of op 016 24 66 91.

Kyoto zonder filter: A convenient solution?

Woensdag 13 december organiseert Animo om 20u in auditorium Jean Monnet in de

Parkstraat een debat met Jos Delbeke, Bruno Tobback, John Dejaeger, Bram Claeys en moderator Rik Tyrions.

Jobstudenten voor dienst communicatie

De Dienst Communicatie, Onderwijscommunicatie, is dringend op zoek naar studenten die in januari een aantal dagen per week voor de dienst communicatie kunnen werken. Contacteer Mia.Haine@dcom.kuleuven.be

Congolees feest in Alma 2 op 14 december

Bana Leuven, een socio-culturele vereniging van Congolese origine organiseert kerstfeest.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

Oplossingen

7	2	4	6	3	9	8	5	1
6	8	1	2	7	5	9	4	3
3	9	5	8	4	1	6	2	7
4	1	8	9	6	3	5	7	2
5	6	9	1	2	7	4	3	8
2	7	3	4	5	8	1	6	9
1	3	6	5	8	2	7	9	4
8	5	2	7	9	4	3	1	6
9	4	7	3	1	6	2	8	5

O	L	E		R	A	Z	E	N	D
K	I	P	K	A	P		V	L	A
E	P	I	T	A	A	F		D	E
R	I	S		P	R	A	K		M
	D	T	E		T	A	N	K	S
H	E	E	R	D		M	O	O	
A		L	O	O	D		K	B	S
L	P		P	R	E	S	K	O	P
A	R	S		S	C	H	E	L	E
L	O	L	I	T	A		L	D	L

AD FUNDUM

Elke werkdag tips en info voor de student

(advertentie)

MIX FM

102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Cultuurkalender

MUZIEK

- Soundscreen: acoustic night**
Dinsdag 12/12 om 20u30, café Alegria, Esperança, myspace.com/soundscreenvzw
- Wixel: CD-voorstelling Heart**
Woensdag 13/12 om 22u30, STUKcafé, Naamsestraat 96, stuk.be
- Souridine en Floes**
Donderdag 14/12 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, floes.folk.be
- Souridine en Floes**
Donderdag 14/12 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, floes.folk.be
- Geoff Farina + Winterslag**
Donderdag 14/12 om 20u30, STUK Studio, Naamsestraat 96,
- Spectra Ensemble o.l.v. Filip Rathe**
Donderdag 14/12 om 20u, Lemmensinstituut, Herestraat 53, lemmens.be
- Bettie Serveert - Allan Muller**
Donderdag 14/12 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, bettieserveert.com
- Fred Congo & Manu**
Vrijdag 15/12, Hungaria, D'Eynattenstraat 6, hungaria.be
- Front 242, Tomaz, Sigi**
Vrijdag 15/12, Club Silo, Vaartkom 39, silo.be

THEATER

- Lazarus: Tabula Rasa**
Dinsdag 12/12 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, lazarusvzw.be
- Kamagurka: Echt gebeurd**
Dinsdag 12/12 om 20u, Minnepoort, Dirk Boutslaan 62, kamagurka.com
- De Koe: Utopie van het atoom**
Dinsdag 12/12 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, deko.be
- Interfacultair Improvisatietornooi**
Donderdag 14/12 om 20u, MSI Parthenonzaal, Erasmusplein 2, preparree.be

EXPO

- Justus Lipsius: Een geleerde en zijn Europese netwerk**
19/10 t.e.m. 20/12, ma-do 09-20u / vr 09-17u / za 09-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, ub.bib.kuleuven.be/cultuur/evenementen
- Soepjes & Sapjes: Groenten om te drinken**
13/11 t.e.m. 22/12, ma-vr 09-17u / za 09-12u30, KADOC, Vlamingenstraat 39, cagnet.be
- Letterbekken: oude menukaarten en lekker eten in Leuven**
17/11 t.e.m. 22/12, di 09-20u / wo-do 09-17u / vr 09-16u, Leeszaal stadsarchief, Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49, leuven.be/archief
- Bob Daenen: Recent werk**
18/11 t.e.m. 16/12, wo-vr 10-17u / za 14-17u, Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49, leuven.be/museumsite
- Mies van de Rohe Foundation Award 2005: architectuur**
22/11/06 t.e.m. 06/01/07, di 15-21u / wo-vr 12-18u / za 11-17u, foyer auditorium Tweebronnen, Diestsestraat 49, stadenarchitectuur.be
- Resonance**
02/12/06 t.e.m. 28/01/07, wo-do 13-21u / vr-zo 13-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be
- Rui Chafes: Nothing Retains Its Shape**
09/12/06 t.e.m. 04/03/07, di-vr 10-17u / za 10-16u30 / zo 14-17u, Schatkamer van Sint-Pieter, Grote Markt, leuven.be/museumsite

SARAH BETTENS

“ IK WIL IETS DOEN MET TIËSTO ”

De glorie-dagen van K's Choice mogen ondertussen tot de vaderlandse muziekgeschiedenis behoren, frontvrouw Sarah Bettens weet ook zonder haar broer volle zalen te trekken. Met haar 'From Scream To Whisper' tournee doet ze samen met Tom Kestens — u kent hem van Lalalover — twintig Vlaamse theaters aan. Zo streek ze donderdag ook in het Leuvense Depot neer. Het werd een intiem onderonsje waarin ze klassiekers uit haar K's Choice repertoire vervlocht met een pak minstens even boeiende nieuwe nummers. Bettens maakte er op en naast het podium geen geheim van dat ze nooit eerder zo diep ging.

Eva Janssens & Tom Van Breussegem

Sarah Bettens: «Ik weet niet precies wat het is, maar op een of andere manier zijn deze theateroptredens elke avond opnieuw heel emotioneel geladen. De nummers, die uit heel mijn repertoire komen, zijn een ganse reis door de tijd en dat maakt heel wat los. Nooit tevoren stond ik zo naakt en kwetsbaar op het podium. Tijdens een rockconcert heb je steeds de tijd om op adem te komen. Je kan iets drinken terwijl de gitarist het publiek op een solo trakteert en even gekschren met de rest van de band. Deze concerten verschillen dag en nacht van wat ik voordien deed. Wanneer we nu een fragiel nummer brengen, is het muisstil. Na de laatste noot krijg je vijf minuten applaus en vervolgens is er opnieuw totale stilte. Dat is altijd even slikken.»

«Doordat het zo 'echt' aanvoelt, moet je super geconcentreerd zijn. Het was zowel voor Tom als voor mij een ongelofelijke uitdaging. We vroegen ons af of we dit wel aankonden: iets dat zo klein en intiem blijft anderhalf uur interessant houden. Het doet ons plezier dat we daar tot nu toe elke avond in geslaagd zijn.»

AWARD

Veto: Je hebt dit jaar de European Border Breakers Award gekregen van de Europese Commissie.

Bettens: «Het leuke daaraan was dat die ook een deel *toursupport*, financiële steun, hebben gegeven. We waren net bezig met een Europese tour. Zonder een beetje financiële hulp hadden we die heel moeilijk kunnen doen. Want dat is uiteindelijk het moeilijkste voor eender welke Europese groep: op tour gaan. Het is heel tof dat ze dat op deze manier mogelijk maken. In andere landen spelen, is erg

zo'n kleine oppervlakte als Vlaanderen, dat is zoals zeventien shows in Los Angeles uitverkopen. Ik ben nu al aan het denken en hopen dat ik dit binnen twee jaar opnieuw kan doen.»

«Ik wou dat ik hetzelfde kon doen in Amerika. Als wij daar touren, dan rijd ik met mijn auto zelf naar mijn concertje, plug ik

dat ik nu wat volwassener ben of het feit dat ik in Amerika woon. Waarschijnlijk zullen al die zaken er voor een deel toe bijdragen.»

«Als ik met mijn gitaar op de schoot zit te schrijven, is dat meestal iets dat ook over andere mensen gaat of tenminste andere mensen aangaat. Eén nummertje bijvoorbeeld, dat ik vanavond als allerlaatste num-

TIËSTO

Veto: Je zong reeds een duet met Stash eerder dit jaar, heb je nog andere plannen?

Bettens: «Op dit moment is er niks concreets gepland. Ik ben wel met Tijs Verwest, beter bekend als Tiësto, aan het praten om samen iets uit te brengen, maar dat is heel prematuur. Niet lang geleden heb ik al een nummer opgenomen met een andere Nederlandse dj, Benno. Maar ik weet eigenlijk niet wanneer dat uitkomt. Zo duiken er links of rechts voortdurend leuke dingen op. Dat houdt het voor ons allemaal ook heel fris.»

Veto: Bij Stash bereik je min of meer je eigen publiek, maar als je iets met een dj zou doen, zou dat deuren kunnen openen?

Bettens: «Dat maakt dergelijke samenwerkingen ook heel leuk: mensen die naar een totaal ander soort muziek luisteren, leren mij toch kennen. Hetzelfde geldt voor de mensen waar ik mee werk die misschien nooit naar dansmuziek zouden luisteren. Als je op deze manier, hoe moeilijk het ook is, twee werelden kan verenigen, is dat heel mooi.»

Veto: Op Marktrock stond jij dit jaar op het hoofdpodium en je broer op een zijpodium. Doet dat niet vreemd aan?

Bettens: «(lacht heel hard) Ja, daar heb ik hem goed mee uitgelachen. We kunnen die rivaliteit, al is rivaliteit misschien wat te sterk uitgedrukt, goed relativeren. Ik stond bij hem in de kleedkamer op Marktrock, een kwartiertje voor we op moesten, om even het nummer door te nemen dat we samen gingen zingen. Er hing een poster aan de muur met de namen op van alle groepen die op Marktrock speelden. Terwijl we aan 't zingen waren, wees ik ernaar. 'Sarah Bettens' stond in gigantische letters en Woodface in heel kleine lettertjes eronder. Dat is het soort dingen waar we altijd mee lachen.»

«Toen Gert en ik besloten om apart een

“K's choice? We weten dat we op een dag weer samenkomen!”

(foto Christophe Ketels)

mijn eigen gitaar in en zet ik er een stemkastje tussen. Dat is allemaal veel, veel kleinschaliger. Het is natuurlijk heel hard werken. Als je daar aan denkt, is het wel comfortabel om terug in België te komen met een echte crew, op een groot podium en in toffe theaters dit soort tour te doen.»

POLITIEKE BOODSCHAP

Veto: Reageert het Amerikaanse publiek anders op jouw nummers?

Bettens: «Vaak zijn de reacties vergelijkbaar. Ik heb wel het gevoel dat er in deze setting (in theaters, red.) meer aandacht is voor de teksten. Omdat het in zo'n knusse omgeving gemakkelijk is om ze te verstaan krijg ik bij bepaalde songs veel sneller reactie, en dat maakt zo'n tour erg leuk.»

Veto: In 'Not Insane' zit een politieke boodschap, gericht tegen mensen zoals Bush. Krijg je daarmee meer bijval hier dan in Amerika?

Bettens: «Nee, ik denk eerder het omgekeerde het geval is. Die problemen leven daar veel harder dan hier in België. Zeker nu, in de nasleep van de Amerikaanse tussentijdse verkiezingen. Je merkt dat er heel wat mensen in opstand gekomen zijn tegen Bush. Dat onderwerp leeft bij iedereen daar. Er is in Amerika niemand van onze leeftijd die er niet mee bezig is. Hier is dat nog steeds een *ver-van-men-bedshow* en dat vind ik niet meer

mer ga spelen, heet 'The soldier's song'. Het is een brief van een soldaat naar het thuisfront. Dat zijn zo dingen die ik mezelf vijf jaar geleden niet had zien schrijven.»

RACISME

Veto: In oktober van dit jaar hadden we in België de opmerkelijke 0110-concerten. Zie je jezelf daar ook optreden?

Bettens: «Zeker weten. Dat is ook iets dat je leert met volwassenen of ouder worden. Je wil je hoe langer hoe minder aantrekken van wat andere mensen denken of zeggen. Als je met zo'n optreden mensen tegen de schenen schopt: *So what?* Ik ben zo in mijn privéleven

ook. Ik zou bijvoorbeeld nooit *out* kunnen zijn. Vanaf het moment dat ik zelf wist dat ik lesbisch was, wist heel de wereld dat. Of beter gezegd: wie het wat kon schelen. Dat half écht zijn is niks voor mij. Ik moet daar niet over nadenken: ik zou het gewoon niet kunnen. En of het nu over wereldproblemen zoals Bush gaat, of over maatschappelijke problemen zoals racisme, dan ben ik steeds rechtuit.»

Veto: Je woont in de Verenigde Staten en je gaat daar ook touren. Je maakt het jezelf niet gemakkelijk: je kon evengoed in België blijven en alle feestjes voor BV's afschuimen.

Bettens: «Ik denk dat mijn leven gecompliceerder zou zijn als ik in België woonde. Als lesbienne is België qua rechten het beste land in de wereld om te wonen, dus op dat gebied maak ik het me wel heel moeilijk in Tennessee, dat geef ik grif toe. Maar ik vind het heel leuk om thuis in Tennessee gewoon "de buurvrouw" te zijn en "de stiefmoeder" van die twee klein mannen die daar rondlopen. Mijn burens weten wel dat ik naar Europa reis en dat ik er optreed, maar verder stellen die zich daar niet ongelooflijk veel bij voor. Ik hou van het anonieme leven dat ik daar leid.»

“Het was een serieuze stap terug van K's choice”

belangrijk voor ons. Het is immers op deze manier dat nieuwe fans ons ontdekken en dat we andere mensen leren kennen.»

Veto: Waarin verschilt touren in België, met een theatertournee, van touren in het buitenland, in Amerika bijvoorbeeld?

Bettens: «De afstanden (lacht). Ik rijd elke avond terug naar mijn *bed and breakfast* in Opwijk. Touren in België is sowieso thuis komen en dat voelt erg comfortabel aan. Ik ben heel dankbaar dat er een publiek is dat ons dit wil zien doen. Zeventien shows op

dan normaal. Bovendien zijn de mensen die in Amerika naar mijn concerten komen kijken vaak liberaal en krijg ik dus heel wat bijval (lacht).»

Veto: Vind je het belangrijk om af en toe een politiek statement te maken?

Bettens: «Op een of andere manier begint die thematiek een alsmar prominentere plaats in te nemen in mijn teksten. Voordien heb ik daar nooit of bijna nooit behoefte aan gehad. Misschien heeft het te maken met de dingen die ik heb meegemaakt in mijn leven, het feit

plaat te maken, beseften we maar al te goed dat voor hem die soloweg moeilijker ging zijn dan voor mij. Dat is enkel en alleen omdat ik bij K's Choice de zang voor mijn rekening nam. Of Gert nu de helft van de nummers schrijft of niet, mensen hebben voornamelijk oog voor wie de liedjes zingt. Hij is er zich altijd bewust van geweest dat die soloweg voor hem een heel andere route zou zijn dan voor mij. Niet dat het voor mij gegarandeerd succesvol zou zijn, want voor mij was het ook een serieuze stap terug na K's Choice.»

Veto: Toen jij bij hem op het podium ging spelen en hij bij jou, was dat dan als teken van steun of van heimwee naar vroegere tijden?

Bettens: «Beiden zullen meegespeeld hebben. Alleszins een beetje heimwee. Ik zag mijn ouders in het publiek staan met tranen in hun ogen en dat deed me wel wat. Onze Gert en ik zijn nog steeds heel goede vrienden en we weten nog altijd dat we ooit op een dag terug samenkomen en terug een plaat zullen maken. Eigenlijk is dit is zo'n beetje een plezant avontuur.»